



Fremsat den 28. februar 2018 af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt)

## Forslag

til

# Lov om Forsyningstilsynet<sup>1)</sup>

### Kapitel 1

#### *Lovens formål og anvendelsesområde*

§ 1. Forsyningstilsynet skal sikre et stærkt og effektivt tilsyn med forsyningssektorerne. Forsyningstilsynet skal navnlig sikre forbrugernes interesser i forsyningssektorerne ved at arbejde for høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostnings-effektiv grøn omstilling.

Stk. 2. Forsyningstilsynet skal tilrettelægge sin drift og opgavevaretagelse med henblik på:

- 1) at varetage administrationen af reguleringen og tilsynet med forsyningssektorerne effektivt i overensstemmelse med sektorlovgivningen,
- 2) at analysere og overvåge forsyningssektorerne med henblik på at skabe gennemsigtighed i disse forsyningssektorer,
- 3) at bidrage til, at reguleringen for forsyningssektorerne fremmer de målsætninger, som er fastlagt i sektorlovgivningen og giver stabile rammebetingelser for forsyningsvirksomhederne, og
- 4) at skabe effektive, integrerede markeder for forsyning i overensstemmelse med national lovgivning og EU-regulering.

### Kapitel 2

#### *Forsyningstilsynets organisering og uafhængighed*

§ 2. Forsyningstilsynet ledes af en direktør, som udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren for en periode på fem år, der kan forlænges én gang med yderligere fem år.

Stk. 2. Forsyningstilsynet og Forsyningstilsynets direktør og personale er uafhængigt og kan ikke modtage eller søge instruktion fra andre.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan afsætte Forsyningstilsynets direktør, hvis denne ikke længere opfylder kravet om uafhængighed, jf. stk. 2, eller hvis denne groft har tilsidesat sine forpligtelser, herunder såvel ledelsesmæssige som tilsynsmæssige forpligtelser.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 2.

### Kapitel 3

#### *Forsyningstilsynets opgaver*

§ 3. Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der menes lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf. Forsyningstilsynet varetager endvidere opgaver og beføjelser i medfør af EU-regulering.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager efter sektorlovgivningen på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

Stk. 3. Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civilretlige tvister.

§ 4. Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere forhold inden for forsyningssektorerne, herunder forhold på tværs af forsyningssektorerne.

Stk. 2. Forsyningstilsynet orienterer løbende og inden for rimelig tid energi-, forsynings- og klimaministeren om forhold efter stk. 1, og forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Forsyningstilsynets opgavevaretagelse.

<sup>1)</sup> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 55, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94.

*Stk. 3.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan anmode Forsyningstilsynet om oplysninger og analyser om de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om forslag til brug for udviklingen af reguleringen, med mindre det er uforeneligt med § 2, stk. 2, eller tilsynets prioritering efter stk. 4.

*Stk. 4.* Forsyningstilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter stk. 1-3.

*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågnings- og analyseopgaver efter stk. 1 og om offentliggørelse, jf. dog stk. 4.

**§ 5.** Forsyningstilsynet aflægger årligt rapporter om tilsynets virksomhed og varetagelsen af tilsynets opgaver til energi-, forsynings- og klimaministeren, Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder.

*Stk. 2.* Forsyningstilsynet offentliggør rapporter, jf. stk. 1, på Forsyningstilsynets hjemmeside.

**§ 6.** Forsyningstilsynet skal udarbejde en arbejdsplan, som redegør for Forsyningstilsynets planlagte aktiviteter.

*Stk. 2.* Forsyningstilsynet offentliggør arbejdsplanen, jf. stk. 1, på Forsyningstilsynets hjemmeside.

*Stk. 3.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. stk. 1, herunder om planens indhold, frister og krav om forudgående høring.

**§ 7.** Forsyningstilsynet kan indhente oplysninger, som er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver med overvågning og analyser efter § 4, stk. 1, hos forsyningsvirksomheder samt disses concernforbundne virksomheder, hvis der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem de nævnte virksomheder. Forsyningstilsynet kan endvidere anmode virksomhederne om at tilvejebringe nødvendige oplysninger.

*Stk. 2.* Sender forsyningsvirksomheder eller disses concernforbundne virksomheder ikke de oplysninger, som Forsyningstilsynet anmoder om, inden for en rimelig frist, kan tilsynet påbyde virksomheden at sende oplysningerne inden for en nærmere angivet frist.

*Stk. 3.* Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om indhentelse af oplysninger efter stk. 1, herunder regler om indhold, frister og form.

#### Kapitel 4

##### *Kontaktudvalg, samarbejde og deltagelse i europæiske samarbejder m.v.*

**§ 8.** Energi-, forsynings- og klimaministeren kan nedsætte et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i forsyningssektorerne, og som kan rådgive Forsyningstilsynet og energi-, forsynings- og klimaministeren.

*Stk. 2.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kontaktudvalget, jf. stk. 1, herunder om kontaktudvalgets kompetence, møder og medlemmer.

**§ 9.** Forsyningstilsynet skal under hensyntagen til tilsynets uafhængighed samarbejde med andre myndigheder, forsyningsvirksomheder og relevante organisationer.

*Stk. 2.* Forsyningstilsynet kan uanset bestemmelsen i § 2, stk. 2, samarbejde med andre myndigheder om løsning af administrative opgaver og lignende opgaver, der ikke berører Forsyningstilsynets tilsyns- og klagefunktioner.

**§ 10.** Forsyningstilsynet deltager i det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder.

#### Kapitel 5

##### *Finansiering*

**§ 11.** Omkostninger forbundet med Forsyningstilsynets etablering, drift og opgavevaretagelse efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf betales af de virksomheder, som betaler for Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter lov om elforsyning § 78, stk. 11, lov om naturgasforsyning § 44, stk. 1, lov om varmforsyning § 23 c, stk. 1, lov om fremme af vedvarende energi § 65, stk. 1, og lov om fremme af besparelser i energiforbruget § 18, stk. 3.

*Stk. 2.* Forsyningstilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af udgifterne efter stk. 1.

#### Kapitel 6

##### *Delegation og klage*

**§ 12.** Energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en institution eller myndighed oprettet under ministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

*Stk. 2.* Energiklagenævnet behandler klager over påbud, jf. § 7, stk. 2. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at påbuddet er meddelt virksomheden. Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om, at klage skal have opsættende virkning.

*Stk. 3.* Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter stk. 2, skal være anlagt inden seks måneder efter, at afgørelsen efter stk. 2 er meddelt virksomheden.

*Stk. 4.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet i henhold til en bemyndigelse efter stk. 1 ikke skal kunne indbringes for energi-, forsynings- og klimaministeren.

#### Kapitel 7

##### *Straffebestemmelser*

**§ 13.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme påbud efter § 7, stk. 2.

*Stk. 2.* I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår fastsat eller påbud udstedt i medfør af reglerne.

*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

#### Kapitel 8

##### *Ikrafttræden m.v.*

**§ 14.** Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 4, 6-8 og 12. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

*Stk. 3.* Regler fastsat i medfør § 78, stk. 7, 8 og 13-15, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af lov om elforsyning.

§ 15. I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsynings-tilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

2. I § 68 a, stk. 2, ændres »§ 78, stk. 7 og 8« til: »§ 78, stk. 6 og 7«.

3. § 78, stk. 1-6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

4. I § 78, stk. 7, som bliver stk. 6, ændres "nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage" til: "regler for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage efter denne lov".

5. § 78, stk. 9 og 10, ophæves.

Stk. 11-15 bliver herefter stk. 1-5.

6. I § 78, stk. 11, der bliver stk. 1, ændres »stk. 12« til: »stk. 2«.

7. I § 78, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 11 og 12, jf. dog stk. 14« til: »stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4«.

8. § 79 ophæves.

9. § 80 ophæves.

10. § 82, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 1-6.

§ 16. I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 3 i lov nr. 1399 af 5. december 2017, § 1 i lov nr. 1675 af 26. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsynings-tilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

§ 17. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og § 1 i lov nr. 1677 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynets« til: »Forsynings-tilsynets« og »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

§ 18. I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsynings-tilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

§ 19. I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 6. juli 2010, som ændret ved § 5 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

§ 20. I lov om kommunal udligning, jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 24. marts 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 3. maj 2017, § 4 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 711 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 705 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1675 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

§ 21. I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 11. december 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 345 af 8. april 2014, § 6 i lov nr. 1498 af 23. december 2014 og § 5 i lov nr. 1876 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

2. I § 18, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

# Bemærkninger til lovforslaget

## Almindelige bemærkninger

### Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
  - 1.1. Baggrund
2. Lovforslagets hovedindhold
  - 2.1. Sammensætning, organisering og interne kompetenceforhold m.v.
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Forsyningstilsynets uafhængighed
    - 3.2.1. Gældende ret
    - 3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser
    - 2.3.1. Nye og udvidede opgaver
      - 2.3.1.1. Gældende ret
      - 2.3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.3.2. Årsrapport, samarbejde, kontaktudvalg og arbejdsprogram
      - 2.3.2.1. Gældende ret
      - 2.3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.4. Finansiering
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.5. Oplysningspligt og sanktioner
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

### 1. Indledning

Der er indgået en politisk aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti om et stærkt forsyningstilsyn ("Et stærkt Forsyningstilsyn", 4. oktober 2017). Parterne er enige om, at tilsynet med el-, gas- og varmesektoren skal styrkes. Energitilsynet skal i den forbindelse skifte navn til Forsyningstilsynet.

Den foreslåede lov om Forsyningstilsynet udmønter den politiske aftale.

Med lovforslaget flyttes de retlige rammer for tilsynets organisering fra kapitel 11 i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, (herefter elforsyningsloven) til en selvstændig hovedlov om Forsyningstilsynet. Som udmøntning af den politiske aftale indeholder lovforslaget bl.a. følgende ændringer af tilsynet med forsyningssektorerne:

Beslutningskompetencen og sagsforberedelsen skal samles i en enstrengt organisation, kaldet Forsyningstilsynet, hvilket indebærer en nedlæggelse af ordningen med et særligt udvalg af udpegede eksperter, som i dag udgør selve Energi-

tilsynet. Tilsynet skal i stedet ledes af en uafhængig direktør.

Der skal sættes øget fokus på gennemførelse af de målsætninger, som fremgår af den sektorlovgivning, som Forsyningstilsynet vil overtage tilsynet med. Det betyder, at der skal oprettes rammer, der i højere grad sikrer samarbejde mellem Forsyningstilsynet og energi-, forsynings- og klimaministeren, herunder skal tilsynet inddrages tættere i forbedrelse og forbedring af reguleringen af sektoren.

Det vurderes, at de retlige rammer for organiseringen af tilsynet, bør fastsættes i en ny selvstændig hovedlov i stedet for som nu at være indeholdt i et kapitel i elforsyningsloven samt i regler udstedt i medfør af loven. Det skyldes, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med flere forskellige forsyningssektorer og ikke kun elsektoren.

I hovedloven fastsættes desuden en række nye tværgående opgaver, blandt andet analyse- og overvågningsopgaver og forpligtelsen til øget samarbejde med ministeren. Eksisterende lovbestemmelser i sektorlovgivningen, som ikke finder anvendelse på alle forsyningsformer og dermed ikke har generel karakter, forbliver indtil videre uændrede i sektorlovgivningen. Der vil derfor kun i begrænset omfang være tale om at ophæve bestemmelser i sektorlovgivningen. De bestemmelser, der foreslås ophævet, er angivet i lovforslagets kapitel 8.

Det er derfor ikke hensigten med det aktuelle lovforslag i øvrigt at ændre de opgaver og beføjelser, som tilsynet i dag varetager efter regler i sektorlovgivningen. Ifølge den politiske aftale "Et stærkt Forsyningstilsyn" skal den nærmere fastlæggelse af Forsyningstilsynets fremtidige opgaver og beføjelser analyseres og herefter fastlægges, som udgangspunkt i de relevante sektorlove.

Det foreslås, at det nuværende Energitilsyn omorganiseres og ændrer navn til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet skal ledes af en uafhængig direktør, der udpeges af ministeren. Direktøren vil få ansvar for ledelsen af hele tilsynsorganisationen, for at træffe afgørelser i sager og for at varetage andre opgaver og beføjelser, der er henlagt til Forsyningstilsynet. Den ændrede organisering af tilsynet skal understøtte en effektiv sagsbehandling og opgavevaretagelse, herunder også i forhold til opgaver, der varetages som led i internationale forpligtelser. Forsyningstilsynets direktør og ansatte vil være uafhængige og ikke underlagt instruktion fra ministeren. Tilsynets afgørelser efter sektorlovgivningen vil fortsat kunne påklages til Energiklagenævnet i henhold til reglerne herom.

Det foreslås også, at Forsyningstilsynet får et mere klart og udvidet ansvar for at følge og analysere udviklingen i forsyningssektorerne, navnlig for at muliggøre en løbende vurde-

ring og udvikling af sektorlovgivningen. Energi-, forsynings- og klimaministeren vil herunder få mulighed for at anmode Forsyningstilsynet om at tilvejebringe oplysninger og analysere nærmere bestemte forhold i forsyningssektorerne. Opgaver med analyser og bidrag til regeludviklingen, der udføres efter anmodning fra ministeren, skal varetages af Forsyningstilsynet under iagttagelse af tilsynets uafhængighed, herunder tilsynets budgetmæssige uafhængighed, og må ikke kunne påvirke tilsynets øvrige varetagelse af opgaver som regulerende myndighed efter gældende regler.

Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynet også får et mere klart og udvidet ansvar for, på baggrund af tilsynets erfaring med administrationen af sektorlovgivningen, at orientere energi-, forsynings- og klimaministeren om forhold af betydning for bl.a. den løbende udvikling og tilpasning af lovgivningen. Forsyningstilsynet får herunder mulighed for at stille forslag til regelændringer, der kan medføre en mere omkostningseffektiv eller mindre administrativ byrdefuld efterlevelse af de politiske målsætninger og understøtte omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling af sektoren.

De nye, tværgående opgaver er et supplement til de opgaver, som Forsyningstilsynet fortsat skal løse efter sektorlovgivningen.

Det er som nævnt ikke hensigten med lovforslaget i øvrigt at ændre de opgaver og beføjelser, som tilsynet i dag varetager efter regler i sektorlovgivningen. Det skyldes, at der ifølge den politiske aftale "Et stærkt Forsyningstilsyn" først gennemføres en analyse skal ske en nærmere fastlæggelse af Forsyningstilsynets fremtidige opgaver og beføjelser.

## 1.1. Baggrund

Forsyningssektorerne har stor betydning for almindelige husholdningers økonomi og for virksomheders udgifter og konkurrenceevne. Regeringen har med Forsyningsstrategien fra september 2016 "Forsyning for fremtiden – en forsyningssektor for borgere og virksomheder" fastlagt strategiske rammer for den fremtidige forsyning af husstande og virksomheder. Forsyningsstrategien skal medvirke til at give danskerne en effektiv og sammenhængende forsyningssektor. En forudsætning for effektive forsyningssektorer er et velfungerende tilsyn, der håndhæver den økonomiske regulering effektivt. Med henblik herpå indeholder Forsyningsstrategien et princip om et effektivt og transparent tilsyn med forsyningssektorerne, jf. Forsyningsstrategiens princip nr. 5.

Tilsynet med el-, gas-, og varmforsyningen varetages i dag af det uafhængige Energitilsyn. Energitilsynet består af syv medlemmer og to suppleanter, som alle udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren. Tilsynet betjenes af et sekretariat (Sekretariatet for Energitilsynet), der forbereder

sager til behandling i Energitilsynet og træffer afgørelse i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis, i overensstemmelse med de af tilsynet tilkendegivne retningslinjer eller i sager af mindre økonomisk betydning. Sekretariatet (ca. 100 årsværk) ledes af en direktør, som ministeren ligeledes udpeger. Energitilsynet og Sekretariatet for Energitilsynet er uafhængige og ikke underlagt instruktion fra ministeren, hvilket følger af krav i el- og gasdirektiverne. Energitilsynets afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet.

Til brug for udarbejdelsen af regeringens forsyningsstrategi er der for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Erhvervsministeriet og Finansministeriet gennemført en analyse af statens tilsyn med forsyningssektorerne, ”Effektivt, statsligt tilsyn med forsyningssektorerne” (Rambøll Management Consulting og Implement Consulting Group, september 2016). Rapporten har peget på en række udfordringer for tilsynet. Udfordringerne vedrører bl.a. lange sagsbehandlingstider, til tider træge beslutningsprocesser samt manglende opgaver med og fokus på overvågning af sektoren og udvikling af reguleringen. Forsyningsstrategiens princip nr. 5 om et effektivt og transparent tilsyn er bl.a. fastsat på baggrund af analysen.

Samtidig har Energitilsynet – særligt som følge af den stadig tættere integration af el- og gasmarkederne på EU-niveau – fået flere internationale forpligtelser. De øgede internationale opgaver fordrer en organisation, der kan træffe hurtige beslutninger.

Med afsæt i forsyningsstrategien ønsker regeringen at gennemføre en række initiativer, der skal sikre, at tilsynet med forsyningssektorerne får gode betingelser for at varetage sine opgaver effektivt. Initiativerne omfatter bl.a. en ny organisering af tilsynet, et udvidet og mere klart ansvar for at følge og analysere udviklingen i de forsyningssektorer, som tilsynet fører tilsyn med, samt klare rammer for afrapportering. Regeringens forslag fra Forsyningsstrategien for så vidt angår tilsynet er udmøntet i en politisk aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og De Konservative Folkeparti), Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti om et stærkt forsyningsstilsyn (”Et stærkt Forsyningsstilsyn”, 4. oktober 2017). Partierne er enige om, at tilsynet med el-, gas- og varmesektorerne skal styrkes. Energitilsynet skal i den forbindelse skifte navn til Forsyningsstilsynet.

Det fremgår af aftalen, at Forsyningsstilsynet skal varetage forbrugernes interesser på forsyningsområdet ved at arbejde for høj effektivitet, lave priser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling.

Det fremgår af den politiske aftale, at Forsyningsstilsynet skal administrere reguleringen og føre tilsyn med forsyningssektorerne i overensstemmelse med relevant sektorlovgivning, analysere og overvåge forsyningssektorerne med henblik på at skabe gennemsigtighed i sektoren og grundlag for løbende regeloptimering, bidrage til regeludviklingen på området for at sikre en effektiv efterlevelse af de politiske målsætninger, stabile rammebetingelser for selskaberne og varetage forbrugernes interesser på kort og lang sigt.

## 2. Lovforslagets hovedindhold

### 2.1. Sammensætning, organisation og interne kompetenceforhold m.v.

#### 2.1.1. Gældende ret

De retlige rammer for Energitilsynets etablering og organisering m.v. er fastlagt i elforsyningslovens kapitel 11. Regler om Energitilsynets virke er desuden fastlagt i bekendtgørelse om Energitilsynets opgaver, jf. bekendtgørelse nr. 163 af 26. februar 2000. Tilsynet er nedsat af energi-, forsynings- og klimaministeren i medfør af elforsyningslovens § 78, stk. 1. Den specielle struktur med et særligt sagkyndigt udvalg og et sekretariat med ansatte har gjort det hensigtsmæssigt med en forretningsorden, der regulerer dele af samspillet mellem selve Energitilsynet og sekretariatet. Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 9. Energi-, forsynings- og klimaministeren godkender forretningsordenen.

Forretningsordenen indeholder uddybning af og regler om sammensætningen af tilsynet, opgaver, uafhængighed, møder, afstemning, offentliggørelse af afgørelser m.v. Energitilsynet består således af en formand og seks andre medlemmer, som alle udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren. Medlemmerne skal repræsentere juridisk, økonomisk, teknisk og miljø-, erhvervs- og forbrugermæssig sagkundskab, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 1. Energi-, forsynings- og klimaministeren udpeger tillige to suppleanter.

Regler om ministerens udpegning af medlemmerne af tilsynet fremgår af elforsyningslovens § 79. Disse regler er bl.a. udmøntningen af el- og gasdirektivernes krav om ledelsen af nationale regulerende myndigheder. Tilsynsmedlemmer og faste suppleanter beskikkes således for en fast periode på fem år, der kan forlænges én gang, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 3. Hvis et medlem eller en suppleant går af inden udløbet af beskikkelsesperioden, foretages ny beskikkelse for den resterende del af perioden. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan afsætte et udpeget medlem eller en udpeget suppleant, hvis medlemmet eller suppleanten ikke længere opfylder uafhængighedskravet eller har overtrådt kravet om upartiskhed, jf. § 78, stk. 4. Derudover kan ministeren efter indstilling fra formanden for Energitilsynet af-

sætte et medlem eller en suppleant, som groft har tilsidesat sine pligter efter Energitilsynets forretningsorden.

Det fremgår af forretningsordenen, at Energitilsynets formandskab består af formanden og en næstformand. Formanden udpeges af ministeren i medfør af elforsyningslovens § 79, stk. 1. Energitilsynet vælger af sin midte en næstformand, som under formandens forfald fungerer i hans sted. Formanden og næstformanden kan indkalde til møder i formandskabet.

Energitilsynet betjenes af et sekretariat, kaldet Sekretariatet for Energistyrelsen, som kun er undergivet instruktionsbeføjelse fra Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 4. Chefen (direktøren) for Sekretariatet for Energitilsynet udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren, jf. § 78, stk. 5. Direktøren refererer til Energitilsynets formand. Ansatte i sekretariatet er underlagt samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som Energitilsynets medlemmer, jf. § 78, stk. 6.

Mindst fire gange årligt mødes formandskabet med direktøren for Sekretariatet for Energitilsynet. Budget, budgetopfølgning og regnskab bliver behandlet i forbindelse med disse møder. Desuden fremgår det af forretningsordenen, at Energitilsynets formandskab, efter drøftelser med de øvrige medlemmer, årligt indgår en sekretariatskontrakt med sekretariatets direktør. Sekretariatskontrakten udstikker de overordnede rammer for sekretariatets arbejde. Direktøren er ansvarlig for driften af sekretariatet, herunder for at udarbejde budgetter og aflægge regnskab. Direktøren deltager i Energitilsynets møder.

Det er fastsat i elforsyningslovens § 78, stk. 10, at formanden for Energitilsynet efter aftale med Energitilsynet kan træffe afgørelse på tilsynets vegne. Forretningsordenen indeholder nærmere bestemmelser om bl.a. kompetenceforholdet mellem Energitilsynet, Energitilsynets formand og Sekretariatet for Energitilsynet. Det fremgår, at Energitilsynet træffer afgørelse efter forelæggelse af sager af principiel karakter, herunder sager af væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse. Energitilsynet træffer afgørelse ved simpel stemmeflerhed blandt de ved tilsynsmødet tilstedeværende medlemmer. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende eller, ved formandens forfald, næstformandens.

Videre fremgår det af forretningsordenen, at Energitilsynet holder møder på de af tilsynet vedtagne mødedage og i øvrigt så ofte, formanden finder anledning hertil, eller når et medlem i overensstemmelse med forretningsordenen fremsætter ønske om afholdelse af møde til behandling af nærmere angivne spørgsmål. Energitilsynets møder indkaldes af formanden med mindst 10 dages varsel. Energitilsynets formand eller direktøren for sekretariatet kan begære et emne

behandlet på Energitilsynets møde. Anmodning skal fremsendes skriftligt til formanden sammen med en redegørelse for fremsættelsen af forslaget og under iagttagelse af indkaldelsesfristerne. Energitilsynet er beslutningsdygtigt, når det er indkaldt i overensstemmelse med forretningsordenens bestemmelser herom, og Energitilsynets formand eller næstformand, sekretariatets direktør eller dennes stedfortræder og over halvdelen af Energitilsynets øvrige medlemmer er til stede på mødet. Energitilsynets suppleanter og direktøren for Sekretariatet for Energitilsynet deltager i Energitilsynets møder uden stemmeret. Medarbejdere fra sekretariatet deltager i fornødent omfang i Energitilsynets møder. Det er i forretningsordenen nærmere bestemt, at Energitilsynets formand kan afgøre sager, der er så hastende, at de ikke kan afvente en forelæggelse for Energitilsynet, eller som efter formandskabets vurdering i øvrigt er egnede til, at formanden træffer afgørelse. Beretning om sådanne afgørelser skal gives på det nærmest følgende møde i Energitilsynet.

Det fremgår videre, at Sekretariatet for Energitilsynet udfører Energitilsynets beslutninger og kan træffe afgørelser i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis, i overensstemmelse med de af tilsynet tilkendegivne retningslinjer eller i sager af mindre økonomisk betydning. På Energitilsynets møder skal sekretariatet afgive beretning om væsentlige afgørelser truffet af sekretariatet og andre væsentlige forhold vedrørende sekretariatets virksomhed.

#### 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Analysen "Effektivt, statsligt tilsyn med forsyningssektorerne" fra september 2016 har peget på, at det statslige tilsyn med forsyningssektorerne er præget af udfordringer. Det omfatter bl.a. lange sagsbehandlingstider, til tider træge beslutningsprocesser samt begrænsede opgaver med og fokus på overvågning af sektoren og udvikling af reguleringen. Energitilsynets øgede internationale forpligtelser forudsætter desuden en smidig organisation med effektive beslutningsprocesser.

Det vurderes, at de retlige rammer for organiseringen af tilsynet bør fastsættes i en ny selvstændig hovedlov i stedet for som nu at være indeholdt i et kapitel i elforsyningsloven samt i regler udstedt i medfør af loven. Det skyldes, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med flere forskellige forsyningssektorer og ikke kun elsektoren.

Ordningen efter elforsyningslovens § 78, stk. 1, med et særligt tilsyn bestående af sagkyndige medlemmer, der er historisk betinget, foreslås med lovforslaget nedlagt med den foreslåede § 2, stk. 1, og i stedet foreslås det, at tilsynet fremover skal ledes af en direktør, som træffer afgørelser i sager og varetager øvrige opgaver og beføjelser, der er henlagt til tilsynet. Der vil med bestemmelsen blive etableret en såkaldt enstrengt organisation, der giver den øverste ledelse

af tilsynet, dvs. direktøren, fuld kompetence i alle tilsynets sager samt ansvar for ledelsen af hele organisationen.

Energi-, forsynings- og klimaministerens udpegning af de sagkyndige medlemmer ophører med denne lovs ikrafttræden, idet ministerens hjemmel til at udpege medlemmerne ophæves, og det særlige tilsyn nedlægges. Fra 1. juli 2018 vil de nuværende sagkyndige medlemmer således ikke længere være beskikkede medlemmer af Energitilsynet, og deres udpegning og hverv nedlægges, uanset at deres udpegningsperiode endnu ikke er udløbet. Herefter vil Forsyningstilsynet alene blive tegnet og ledet af direktøren. Der vil således ikke være tale om, at ministeren afskediger de beskikkede medlemmer efter de gældende regler. Grundlaget for Energitilsynets forretningsorden bortfalder således, hvorfor der fremover ikke vil være behov for en forretningsorden, og forretningsordenen vil ved lovens ikrafttræden blive ophævet.

Den ændrede organisering af tilsynet skal skabe bedre rammer for effektiv tilrettelæggelse af sagsbehandlingen i tilsynet og for strategisk ledelse af organisationen. Det foreslås samtidig, at tilsynets navn ændres fra Energitilsynet til Forsyningstilsynet.

Ved at erstatte det nuværende Energitilsyn med en uafhængig direktør som foreslået, etableres rammer for en effektiv sagsbehandling og hurtige beslutningsprocesser, bl.a. i forbindelse med de øgede internationale opgaver. De nuværende tilsynsmedlemmer er udpegede i kraft af deres ekspertise på energiområdet, men deltager ikke i organisationens daglige arbejde. Det forventes, at direktøren i højere grad vil have mulighed for at følge de konkrete sagers forløb og dermed for tidligt at indgå i de overvejelser og hensyn, der skal indgå i sagens tilrettelæggelse og afgørelse. Det forventes desuden, at direktøren ansætter eller tilkøber sig de nødvendige kompetencer, f.eks. ved konsulentbistand ved særlige behov. Idet direktøren skal lede og tegne Forsyningstilsynet, skal direktøren drage omsorg for, at tilsynet repræsenterer forskellige nødvendige kompetencer, f.eks. juridiske, økonomiske, tekniske og erhvervs- og forbrugermæssige kompetencer.

Det foreslås med § 2, stk. 1, at direktøren for tilsynet udpeges for en femårig periode med mulighed for forlængelse én gang i overensstemmelse med kravene i el- og gasdirektiverne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, artikel 35, stk. 5, litra b, (herefter eldirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (herefter gasdirektivet) artikel 39, stk. 5, litra b. For at sikre tilsynets uafhængighed vil direktøren, ligesom nuværende medlemmer af Energitilsynet, som udgangspunkt ikke kunne afskediges inden for sin funktionsperiode. Det

gælder dog ikke, hvis direktøren ikke længere opfylder krav om uafhængighed og upartiskhed, eller hvis direktøren groft tilsidesætter sine pligter som direktør, herunder såvel ledelsesmæssige som tilsynsmæssige pligter, jf. lovforslagets § 2, stk. 3. For nærmere om tilsynets uafhængighed henvises til afsnit 2.2.

Det er hensigten, at direktøren vil blive betjent af ansatte i Forsyningstilsynet, der er undergivet direktørens instruktionsbeføjelse. Det foreslås, at ansatte i Forsyningstilsynet underlægges samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som direktøren. Forsyningstilsynet vil således fremover bestå af direktøren og de ansatte under direktøren. Topledelsen, som den forstås i el- og gasdirektiverne, jf. eldirektivets artikel 35, stk. 5, litra b, og gasdirektivets artikel 39, stk. 5, litra b, vil alene bestå af direktøren.

Da det nuværende Energitilsyn bestående af et særligt sagkyndigt udvalg foreslås nedlagt med dette lovforslag og erstattet med en enstrengt organisation, der ledes af en direktør, må bestemmelserne i elforsyningslovens § 78, stk. 1, stk. 3-6 og stk. 9 og 10, og § 79, som konsekvens heraf ophæves. Det betyder endvidere, at Energitilsynets forretningsorden skal ophæves, når Energitilsynet nedlægges. Det forudsættes, at bekendtgørelse om Energitilsynets opgaver vil blive ændret og tilpasset de nye rammer for Forsyningstilsynet, herunder vil titlen blive ændret.

Det foreslås, at der indføres en formålsbestemmelse i lov om Forsyningstilsynet, jf. lovforslagets § 1. Bestemmelsen fastslår, at Forsyningstilsynet især skal varetage forbrugernes interesser. Det indebærer bl.a., at Forsyningstilsynet skal fokusere på nogle særligt fremhævede områder ved tilrettelæggelsen af sin drift og opgavevaretagelse efter loven. Disse områder uddyber interesserne i forsyningssektorerne og omfatter høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling. Områderne er indbyrdes ligestillede, hvilket betyder, at Forsyningstilsynet ikke kan fokusere på ét område på bekostning af de øvrige. Bestemmelsen afspejler den politiske aftale "Et Stærkt Forsyningstilsyn".

Der ændres med lovforslaget ikke ved sektorlovgivningens formålsbestemmelser. Den foreslåede formålsbestemmelse vil alene få anvendelse for Forsyningstilsynets opgaver efter den foreslåede lov om Forsyningstilsynet. Det vil sige tilsynets opgaver med overvågning og analyser, vurdering af reguleringen, orientering af ministeren, aflæggelse af rapport og inddragelse af og samarbejde med interessenter m.v. Når Forsyningstilsynet varetager opgaver efter sektorlovgivningen vil formålsbestemmelsen i den enkelte sektorlovgivning finde anvendelse. Forsyningstilsynet vil således fortsat skulle træffe afgørelser efter sektorlovgivningen i overensstemmelse med det formål, som den enkelte sektorlov angiver. Der vil således ikke kunne opstå risiko for, at tilsynet i sin



opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen skal varetage og vælge mellem to indbyrdes modstridende formål.

Tilsynet skal som en ny opgave efter denne lov følge og vurdere reguleringen af forsyningssektorerne, herunder orientere ministeren, hvis reguleringen strider mod hensigten med loven og sektorlovgivningen. Når Forsyningstilsynet foreslår ændringer af sektorlovgivningen, skal forslagene således være i overensstemmelse med formålet i lov om Forsyningstilsynet.

## 2.2. Forsyningstilsynets uafhængighed

### 2.2.1. Gældende ret

Energitilsynet er uafhængigt. Det fremgår af elforsyningslovens § 79, stk. 2, at Energitilsynets medlemmer skal være uafhængige af energisektorens parter. De må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen under udførelsen af deres opgaver og skal udføre deres hverv med upartiskhed. Endvidere fremgår det af § 78, stk. 3, at Energitilsynet ikke er undergivet instruktionsbeføjelse fra nogen.

Det samme gælder Sekretariatet for Energitilsynet, som kun er undergivet instruktionsbeføjelse fra Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 4. Ansatte i sekretariatet, herunder direktøren, er underlagt samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som Energitilsynets medlemmer, jf. § 78, stk. 6.

Bestemmelserne udmønter eldirektivets artikel 35, stk. 4, litra a og b, og den tilsvarende bestemmelse i gasdirektivets artikel 39, stk. 4, litra a og b. Efter direktivernes bestemmelser skal de regulerende myndigheder være juridisk adskilte og funktionelt uafhængige af enhver anden offentlig eller privat enhed, og den regulerende myndigheds ledelse og personale skal handle uafhængigt af enhver markedsinteresse og må ikke søge eller modtage direkte instrukser fra nogen regering eller anden offentlig eller privat enhed under udførelsen af reguleringsopgaverne.

Endvidere er det et krav efter direktiverne, at tilsynet bl.a. skal kunne træffe selvstændige afgørelser uafhængigt af politiske organer, ligesom tilsynet skal sikres en budgetmæssig autonomi, jf. eldirektivets artikel 35, stk. 5, litra a, og gasdirektivets artikel 39, stk. 5, litra a. Det indebærer, at tilsynet skal sikres tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage opgaverne efter direktiverne. Kravet om budgetmæssig autonomi er udmøntet ved bestemmelserne i sektorlovgivningen om opkrævning af udgifter til Energitilsynets opgavevaretagelse, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 11 og 12, og § 44, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016 med senere ændringer (herefter naturgasforsyningsloven), § 23 c, stk. 1 og 2, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017 med senere ændringer (herefter

varmforsyningsloven), § 65, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, og § 18, stk. 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 12. november 2012 med senere ændringer.

Endelig er det bl.a. et krav efter direktiverne, at medlemmerne af tilsynet, alternativt tilsynets topledelse, skal udnævnes for en fast periode på fem til syv år, som kan forlængelse én gang, og de kun kan afsættes i deres embedsperiode, hvis de ikke længere opfylder betingelserne for uafhængighed, eller er fundet skyldige i tjenesteforseelse i henhold til national ret, jf. eldirektivets artikel 35, stk. 5, litra b, og gasdirektivets artikel 39, stk. 5, litra b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan derfor, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 3, udpege medlemmerne i tilsynet for en periode på fem år, som kan forlænges én gang. Ministeren kan kun afsætte et medlem, hvis medlemmet ikke længere opfylder uafhængighedskravet eller har overtrådt kravet om upartiskhed. Derudover kan ministeren efter indstilling fra formanden for Energitilsynet afskedige et medlem, som groft har tilsidesat sine pligter efter tilsynets forretningsorden, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 4.

### 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den ændrede organisering af tilsynet med forsyningssektorerne ændrer ikke på, at tilsynet fortsat skal være uafhængigt.

Det foreslås derfor, at med § 2, stk. 1, at direktøren for tilsynet udpeges for en femårig periode med mulighed for forlængelse én gang i overensstemmelse med kravene i el- og gasdirektivene, jf. eldirektivets artikel 35, stk. 5, litra b, og gasdirektivets artikel 39, stk. 5, litra b. For at sikre tilsynets uafhængighed vil direktøren, ligesom nuværende medlemmer af Energitilsynet, som udgangspunkt ikke kunne afskediges inden for sin funktionsperiode. Det gælder dog ikke, hvis direktøren ikke længere opfylder krav om uafhængighed og upartiskhed, eller hvis direktøren groft tilsidesætter sine pligter som direktør, herunder såvel ledelsesmæssige som tilsynsmæssige pligter, jf. forslaget § 2, stk. 3.

Forsyningstilsynet og tilsynets direktør og personale skal alle være uafhængige og må hverken kunne modtage eller søge instruktion fra andre, uanset om det er politiske organer, andre myndigheder, branchen eller øvrige, jf. forslaget § 2, stk. 2.

Det foreslås med § 4, at Forsyningstilsynet får klarere og udvidede rammer for at kunne foretage overvågning og analyser, der er dækkende og tilstrækkelige i forhold til at efterse, at sektorerne udvikler sig, herunder foretage overvågning og analyser, der er nødvendige for at tilvejebringe passende grundlag for en løbende vurdering og udvikling af reguleringen. Det indebærer, at tilsynet forpligtes til at orientere ener-

gi-, forsynings- og klimaministeren om forskellige forhold omfattet af tilsynets kompetencer, ligesom ministeren vil kunne anmode tilsynet om at foretage særlige analyser og overvågning, samt bidrage til reguleringen af forsyningssektorerne. For at sikre tilsynets fulde uafhængig foreslås det samtidig, at tilsynet selv tilrettelægger prioriteringen og omfanget af disse opgaver, jf. forslaget til § 4, stk. 4, ligesom tilsynet kan undlade at orientere ministeren og afslå at bidrage med oplysninger, analyser eller forslag til ændret regulering, hvis det er uforeneligt med uafhængigheden, jf. lovforslagets § 4, stk. 3.

I kapitel 4 foreslås regler om nedsættelse af et kontaktudvalg og samarbejde med øvrige myndigheder mv. Bestemmelserne skal forstås i lyset af tilsynets uafhængighed. Det vil sige, at et evt. kontaktudvalg ikke vil kunne øve indflydelse på Forsyningstilsynets arbejde, ligesom Forsyningstilsynet vil være uafhængigt af kontaktudvalget. Kontaktudvalget vil alene være et formaliseret udvalg, som Forsyningstilsynet kan inddrage omkring forhold, som Forsyningstilsynet finder relevante at drøfte med branchen. Ligeledes vil tilsynets samarbejde med andre myndigheder, forsyningsvirksomheder og organisation skulle ske under hensyntagen til tilsynets uafhængighed.

Direktivernes krav om uafhængighed udelukker ikke, at tilsynets ansatte kan samarbejde med andre myndigheder om løsning af rent administrative opgaver, som ikke har betydning for Energitilsynets uafhængighed som tilsyns- og klagemyndighed. Det betyder, at det også fremover vil være muligt for tilsynet at udlicitere administrative opgaver eksempelvis vedrørende personaleadministration, IT og regnskab til en anden myndighed. Det indebærer muligheden for et administrativt samarbejde mellem Forsyningstilsynet og andre statslige institutioner, herunder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I det omfang tilsynet køber servicefunktioner fra andre, skal det ske på baggrund af gennemsigtige og ikkediskriminerende aftaler, hvorefter tilsynet honorerer nødvendige omkostninger for de udførte opgaver.

Uafhængigheden skal således forstås i overensstemmelse med de nævnte direktiver. Det indebærer, at tilsynet ikke blot skal være organisatorisk uafhængigt, men også uafhængigt i praksis. Det betyder bl.a., at Forsyningstilsynet skal sikres en økonomisk uafhængighed, herunder skal det sikres, at tilsynet har et særskilt årligt budget med tilstrækkeligt personale og finansielle ressourcer, og at tilsynet selvstændigt skal kunne anvende budgettet. Det er herved vigtigt, at andre organisationer, herunder myndigheder, hverken direkte eller indirekte kan stille krav, der underminerer tilsynets budgetmæssige autonomi og mulighed for at varetage sine opgaver.

Forsyningstilsynets budgetmæssige uafhængighed vil blive sikret ved, at omkostninger, der følger af den foreslåede lov om Forsyningstilsynet eller regler fastsat i medfør af loven,

ligeledes skal finansieres af forsyningsvirksomhederne, og omkostningerne opkræves med hjemmel i lov om Forsyningstilsynet. Dermed sikres det, at de nye opgaver efter lovforslaget, herunder den foreslåede opgave med at bistå ministeren i regeludviklingen m.v., skal finansieres særskilt fra opgaverne efter sektorlovgivningen. Forsyningstilsynet vil derfor alene kunne imødekomme sådanne anmodninger og udføre de øvrige opgaver efter lov om Forsyningstilsynet i det omfang, der er finansiering hertil i medfør af opkrævning efter lov om Forsyningstilsynet. Det vil således ikke være muligt at overføre midler fra finansieringen af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaverne efter lov om Forsyningstilsynet. Det skal sikres ved udarbejdelse af regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af tilsynets udgifter til opgavevaretagelse efter den foreslåede lov om Forsyningstilsynet.

## 2.3. Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser

### 2.3.1 Nye og udvidede opgaver

#### 2.3.1.1 Gældende ret

Energitilsynet er oprettet i 2000 som en uafhængig klage- og tilsynsfunktion på energiområdet. Tilsynet erstattede de daværende Elprisudvalg og Gas- og Varmeprisudvalg. Energitilsynets opgaver er siden ændret og udvidet ved en række lovændringer, herunder er tilsynets opgaver med internationalt samarbejde øget væsentligt.

Energitilsynet varetager opgaver, herunder som tilsyns- og klagemyndighed, efter regler i sektorlovgivningen, hvilket vil sige el-, naturgas- og varmforsyningslovene, lov om fremme af vedvarende energi, lov om fremme af besparelser i energiforbruget samt regler, der er udstedt i medfør af disse love. Energitilsynet er desuden udpeget som national reguleringsmyndighed i henhold til EU-direktiver om el- og naturgasforsyning, og tilsynet varetager som sådan opgaver efter EU-retsakter, der tillægger de nationale reguleringsmyndigheder beføjelser. Det drejer sig især om Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene. Energitilsynet varetager i dag betydelige opgaver i forbindelse med det internationale arbejde, særligt i sin egenskab af at være udpeget som Danmarks nationale regulerende myndighed for el- og gassektoren i EU.

Energitilsynets opgaver og beføjelser efter sektorlovgivningen omfatter navnlig

- at føre tilsyn med priser og kundevilkår hos de såkaldte naturlige monopoler, dvs. elnet-, naturgasnet- og fjernvarmevirksomhederne,
- at fastsætte årlige krav til elnet- og naturgasnetvirksomhedernes effektivitet,
- at føre tilsyn med, at fjernvarmevirksomhederne alene indregner nødvendige omkostninger i priserne,
- at føre tilsyn med og regulere, at Energinet alene indregner nødvendige omkostninger i selskabets priser,
- at regulere visse detailpriser for el og overvåge prisudviklingen på detail- og engrosmarkederne for el og naturgas,
- at deltage i internationalt samarbejde om et velfungerende europæisk marked for el og naturgas, og
- at gennemføre specialanalyser på områder, hvor der er brug for kortlægning og undersøgelser.

Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. elforsyningsloven § 80. Energitilsynets afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet efter regler herom i sektorlovgivningen.

Energitilsynet behandler ikke civilretlige klager, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1. Civilretlige klager fra forbrugere mod energiselskaber kan efter omstændighederne behandles af Energiankenævnet, der er et privat ankenævn oprettet af energibranchen i 2004 i medfør af forbrugerklageloven.

Den enkelte forbrugers civilretlige retsstilling i forhold til en forsyningsvirksomhed hviler på både privatretlige regler (f.eks. aftalelov, købelov m.v.), offentligretlige regler (f.eks. markedsføringslov, prismærkningslov m.v.) og offentligretlige regler på forsyningsområdet (særligt elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og varmforsyningsloven). Erhvervsdrivendes overtrædelser af de offentligretlige regler fører dog først og fremmest til sanktioner, som er tillagt den pågældende tilsynsmyndighed i love, typisk påbud, forbud og bøder – uden at overtrædelserne automatisk har civilretlige konsekvenser i forholdet mellem forbrugeren og virksomheden. Det godkendte, private ankenævn på energiforsyningsområdet behandler på grundlag af de privatretlige regler, f.eks. aftalelov, købelov, formueretlige grundsætninger, erstatningsregler, herunder den af retspraksis skabte erstatningsret, produktansvarslov m.v., civilretlige klager vedrørende det konkrete civilretlige mellemværende mellem forbrugeren og virksomheden. I et vist omfang kan offentligretlige regler inddrages i sagens afgørelse, hvis de har betydning for den konkrete civilretlige tvist.

Energitilsynet varetager efter gældende regler i sektorlovgivningen visse opgaver med at overvåge, registrere, analysere og offentliggøre forhold, jf. bl.a. elforsyningslovens § 82, stk. 4 og 5. Det omfatter bl.a. markedsstruktur, klagesager og sagsbehandlingstider, prisinformation og udvikling, konkurrence og forbrugermobilitet, samt indtægtsrammer, bench-markingresultater og effektiviseringskrav på el- og gasområdet. Der foretages i dag ikke nærmere vurderinger på tværs af forsyningssektorerne.

Det følger af gældende regler i elforsyningslovens § 83, at Energitilsynet i visse nærmere angivne tilfælde skal orientere ministeren og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det drejer sig om forhold, som Energitilsynet mener kan have betydning for løsningen af opgaverne med bl.a. udstedelse, ændring og kontrol med bevillinger. Der findes ikke ensartede bestemmelser herom i alle sektorlovene.

Ministerens har efter de gældende regler ikke mulighed for at anmode Energitilsynet om at fremsende oplysninger eller analyser til brug for regeludviklingen eller ministerens arbejde i øvrigt. Den manglende regulering heraf har skabt usikkerhed omkring samarbejdet mellem Energitilsynet og ministeren.

### 2.3.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet fremover skal have en mere udviklingsorienteret rolle og bidrage til regeludviklingen. Det indebærer bl.a., at tilsynet skal følge med i reguleringens effektivitet, herunder om den bidrager til at fremme forbrugernes interesser i bl.a. de områder, som fastlægges som fokusområder i § 1. Hvis Forsyningstilsynet finder, at det ikke er tilfældet, skal tilsynet forpligtes til at give ministeren besked herom.

Det fremgår af den politiske aftale, at Forsyningstilsynet skal varetage øgede analyse- og overvågningsopgaver, skal inddrages tættere i det regeludviklende arbejde og skal have øget ansvar for at udforme og implementere de tekniske regler inden for en ramme, der fastsættes ved lov.

Det vurderes, at tværgående opgaver og beføjelser, som indebærer en overvejende ensartet opgavevaretagelse på tværs af forsyningssektorer, i udgangspunktet bør fastlægges i denne lov. Opgaver og beføjelser, der knytter sig specifikt til enkelte forsyningsarter, bør fortsat fastlægges i den respektive sektorlovgivning for hver forsyningssektor.

Det vurderes derfor, at bestemmelser om Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser i relation til den økonomiske regulering af de enkelte sektorer fortsat som udgangspunkt bør opretholdes i den respektive sektorlovgivning. Det skyldes, at der til trods for en øget ensartethed i reguleringen af de enkelte forsyningssektorer fortsat er betydelige forskelle i, hvordan de enkelte sektorer reguleres. Lovforslaget ændrer

således ikke på tilsynets opgaver og beføjelser i relation til den økonomiske regulering m.m. af de enkelte forsyningssektorer. Dette afspejler den politiske aftale, hvoraf det fremgår, at Forsyningstilsynets fremtidige opgaver og beføjelser skal analyseres nærmere og som udgangspunkt fastsættes i den respektive sektorlovgivning.

Visse tværgående regler i de gældende sektorlove, navnlig visse bestemmelser om den institutionelle ramme for tilsynet i elforsyningsloven, kapitel 11 om Energitilsynet, foreslås dog flyttet med lovforslaget. Det omfatter bl.a. regler om afgrænsningen af tilsynets kompetence i forhold til civilretlige sager, om tilsynets anledning til at behandle sager og om tilsynets samarbejde med andre myndigheder. På disse områder foreslås gældende regler overført til loven om Forsyningstilsynet med de fornødne tilpasninger. Eksisterende bestemmelser, der ikke finder generel anvendelse inden for Forsyningstilsynets kompetence, forbliver i den eksisterende sektorlovgivning indtil videre. Forsyningstilsynet varetager fortsat den del af det offentligretlige tilsyn med forsyningsvirksomhedernes overholdelse af forsyningslovgivningen, som Forsyningstilsynet er tillagt i sektorlovgivningen. Det karakteristiske for tilsynet med offentligretlige regler er, at tilsynsmyndighedens sanktioner er fremadrettede. Det indebærer, at når Forsyningstilsynet konstaterer en ulovlig tilstand, vil tilsynet meddele pålæg om at ændre denne tilstand med virkning for fremtiden.

Forsyningstilsynet vil, ligesom Energitilsynet, kunne behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, og tilsynets afgørelser efter sektorlovgivningen vil ligesom i dag kunne påklages til Energiklagenævnet efter regler herom.

Uanset udgangspunktet om, at Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser fastsættes i de respektive sektorlove, fremgår det af aftalen "Et stærkt Forsyningstilsyn", at der er et politisk ønske om, at det nye Forsyningstilsyn vil skulle varetage en række yderligere opgaver. En del af disse opgaver – særligt for så vidt angår Forsyningstilsynets forpligtelser til oplysning om reguleringens effekter til ministeriet, en tættere inddragelse af Forsyningstilsynet i det lov- og regelforberedende arbejde, øgede opgaver i Forsyningstilsynet med at analysere og overvåge sektoren og klarere rammer for, at Forsyningstilsynet indgår i dialog med branchen og forbrugerne – er opgaver, der skal varetages på tværs af de enkelte sektorer, og som derfor bør fastlægges i lov om Forsyningstilsynet.

I dag administreres sektorlovgivningen som udgangspunkt som adskilte sektorer, da tilsynet ikke foretager sammenligninger og analyser på tværs af forsyningssektorerne. Lovforslaget bemyndiger og forpligter tilsynet til at foretage sådanne undersøgelser og analyser på tværs af forsyningssektorerne og sikrer, at resultatet heraf videregives til ministeren, således at resultater og erfaringer m.m. kan indgå i re-

geludviklingen og i ministerens og Folketingets vurdering af udviklingen i forsyningssektorerne.

Det foreslås med § 4, stk. 1, at der fastsættes en bestemmelse om, at Forsyningstilsynet skal foretage overvågning og analyser af de forsyningssektorer, som tilsynet fører tilsyn med, herunder forhold på tværs af sektorerne, med henblik på løbende at tilvejebringe grundlag for en vurdering og udvikling af reguleringen heraf. Bestemmelsen vil ikke ændre på de overvågnings- og analyseopgaver, der fastsættes i de respektive sektorlove eller som følge af EU-regler. Det betyder, at bl.a. elforsyningslovens § 82, stk. 4 og 5, ikke ophæves. Tilsynet skal således fortsat foretage de nævnte analyser efter sektorlovgivningen, uanset at tilsynet med lov om Forsyningstilsynet forpligtes til at foretage yderligere overvågning og analyser. Bestemmelsen vil alene supplere de gældende regler, således at Forsyningstilsynet – ud over de allerede eksisterende forpligtelser til at overvåge og analysere særlige forhold inden for de sektorer, som Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med – også skal overvåge og analysere forhold, som går på tværs af sektorerne, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med. Analyser på tværs af sektorerne har bl.a. til hensigt at undersøge mulighederne for hensigtsmæssig og værdiskabende harmonisering på tværs af forsyningssektorerne.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Forsyningstilsynet kan foretage overvågning og analyser, der er dækkende og tilstrækkelige i forhold til at efterse, at forsyningssektorerne udvikler sig i overensstemmelse med og inden for rammerne af de formål, som Forsyningstilsynet skal varetage efter sektorlovgivningen og lov om Forsyningstilsynet, jf. lovforslagets § 1. Herunder giver bestemmelsen mulighed for at efterse, at forbrugernes interesser varetages gennem høj effektivitet i sektorerne, lavest mulige priser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling. Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke overvågnings- og analyseopgaver Forsyningstilsynet skal varetage for at tilvejebringe grundlag for en vurdering og udvikling af reguleringen som ønsket. Det kan f.eks. være regler om, at Forsyningstilsynet årligt skal overvåge og analysere nærmere bestemte forhold i sektoren, såsom investeringsniveau, forrentning af egenkapital og investeret kapital, forsynings sikkerhed, markedsstruktur og lignende.

Inden for rammerne af de regler, som ministeren forventes at fastsætte med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 4, stk. 5, vil ministeren ingen instruktionsbeføjelse have over for Forsyningstilsynet i relation til, hvorledes Forsyningstilsynet løser de pågældende opgaver. Forsyningstilsynet skal i øvrigt selv fastlægge omfanget af Forsyningstilsynets overvågning og analyser, ligesom Forsyningstilsynet kan foretage yderligere overvågning og analyser, såfremt Forsyningstilsynet finder det relevant, jf. § 4, stk. 4. Når Forsyningstilsynet foretager overvågning og analyser, skal tilsynet i hvert enkelt tilfælde vurdere behovet herfor, idet

Forsyningstilsynets arbejde vil blive finansieret af de regulerede virksomheder. Dette indebærer bl.a. en proportionalitetsvurdering af den enkelte analyse. Overvågningen og analyserne skal fortsat foretages af Forsyningstilsynet i fuld uafhængighed, og de endelige resultater af analyserne offentliggøres, bl.a. på Forsyningstilsynets hjemmeside.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet får beføjelse til at indhente de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af opgaverne, hos de virksomheder, Forsyningstilsynet fører tilsyn med, herunder fastsætte en frist for fremsendelsen af de relevante oplysninger og krav til formen på de fremsendte oplysninger.

Ifølge den politiske aftale "Et stærkt Forsyningstilsyn" skal der sikres en styrket tilbagemelding og oplysning fra Forsyningstilsynet til ministeren og Folketinget, så Forsyningstilsynets viden og erfaring bringes bedst muligt i anvendelse i regeludviklingen og det politiske arbejde, herunder for at kunne sikre en regulering af forsyningssektorerne, der realiserer de fastlagte politiske målsætninger. Samtidig er der et ønske om, at Forsyningstilsynet skal kunne varetage sine opgaver og beføjelser effektivt.

På den baggrund ønskes der fastlagt klare rammer for en løbende, rettidig orientering om relevante forhold, som Forsyningstilsynet forpligtes til at oplyse ministeren om. Det foreslås således med § 4, stk. 2, at Forsyningstilsynet skal orientere energi-, forsynings- og klimaministeren om forhold, som Forsyningstilsynet bliver opmærksom på. Det kan f.eks. være forhold, som er af interesse for ministeren, eller som, Forsyningstilsynet vurderer, bør inddrages i ministerens og ministeriets arbejde med udviklingen af reguleringen. Det kan også dreje sig om forhold i forbindelse med varetagelse og løsning af Forsyningstilsynets opgaver, og forhold, som i særlig grad vurderes at have ministerens interesse, f.eks. forhold vedrørende reguleringen af de enkelte forsyningssektorer, som efter Forsyningstilsynets opfattelse strider imod målsætningen for disse sektorer, herunder det foreslåede formål med lov om Forsyningstilsynet.

Endvidere indebærer den foreslåede bestemmelse, at Forsyningstilsynet løbende kan orientere ministeren om forhold, som Forsyningstilsynet i øvrigt finder relevante, herunder orientere ministeren på et tidligere tidspunkt end ved afrapportering af analyser og overvågning om de forhold, Forsyningstilsynet overvåger og analyser.

Tilsynets kompetencer og viden på baggrund af erfaringer med administrationen af sektorlovgivningen ønskes i højere grad inddraget til gavn for administrationen og udviklingen af reguleringen af forsyningssektorerne. Det er imidlertid ikke alle oplysninger og analyser, som det vurderes hensigtsmæssigt, at Forsyningstilsynet skal løse som en fast tilbagevendende opgave. Ofte kan der være tale om engangsanalyser af konkrete forhold i sektoren eller engangsbidrag, som har relevans for arbejdet med udviklingen af reguleringen og

for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets arbejde i øvrigt.

Med henblik på at Forsyningstilsynets viden og erfaringer kan inddrages tæt i arbejdet, foreslås det i § 4, stk. 3, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal kunne anmode Forsyningstilsynet om at bidrage med oplysninger om forhold samt om at foretage nærmere analyser af forhold på forsyningsområdet. En sådan ordning findes ikke i dag. For at sikre en tæt inddragelse af Forsyningstilsynet i det regeludviklende arbejde får ministeren herunder mulighed for at anmode Forsyningstilsynet om konkrete bidrag til brug for det lov- og regelforberedende arbejde samt til ministeriets arbejde med at betjene ministeren og Folketinget.

Det forudsættes, at energi-, forsynings- og klimaministeren i anmodningen vil skulle angive det nærmere emne og rammerne for de oplysninger og analyser, som Forsyningstilsynet ønskes at bidrage med. Ministeren kan anmode om oplysninger og analyser om emner, som ligger inden for rammerne af de emner, som ministeren ville kunne fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere. Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, indebærer bl.a., at ministeren kan anmode Forsyningstilsynet om at udarbejde forslag til brug for ministeriets opgaver med at udvikle reguleringen på forsyningsområdet.

Det ligger i den foreslåede bestemmelse om ministerens anmodning om oplysninger, at Forsyningstilsynet skal kunne anmodes om at udarbejde forslag til brug for energi-, forsynings- og klimaministerens løbende opgaver med at administrere og udvikle reguleringen på forsyningsområdet. Det indebærer bl.a., at Forsyningstilsynet under hensyntagen til tilsynets uafhængighed skal bidrage med oplysninger og analyser samt forslag til regelændringer, der efter Forsyningstilsynets vurdering vil understøtte en mere omkostningseffektiv eller mindre administrativ byrdefuld regulering. Det indebærer desuden, at ministeren kan invitere Forsyningstilsynet til møder.

Det ønskes med bestemmelsen i § 4, stk. 3, fremhævet, at Forsyningstilsynet inden for rammerne af sin uafhængighed fortsat kan bidrage til ministerens varetagelse af opgaver på forsyningsområdet, og at det forudsættes, at Forsyningstilsynet kan levere bidrag til ministerens varetagelse af opgaver, herunder kan bidrage med oplysninger til brug for det lovforberedende arbejde og for udarbejdelse af administrativt fastsatte regler. Bestemmelsen har således bl.a. til formål at sikre en tæt inddragelse af Forsyningstilsynet i regeludviklingen.

Inden for rammerne af ministerens anmodning og fastsatte regler vil Forsyningstilsynet skulle varetage opgaverne med øgede analyser og overvågning, orientering af ministeren og bidrag med oplysninger i fuld uafhængighed, jf. § 2, stk. 2,

og ministeren vil ikke kunne påvirke Forsyningstilsynets tilrettelæggelse af arbejdet med opgaverne eller analysekonklusioner på baggrund af arbejdet.

Ministeren vil kunne anmode Forsyningstilsynet om at udføre de pågældende opgaver, men det vil i sidste ende være Forsyningstilsynet, som selvstændigt vurderer, om en konkret opgave kan udføres, og anmodning kan imødekommes, jf. § 4, stk. 4, eller om imødekommelsen vil være i strid med Forsyningstilsynets uafhængighed, herunder Forsyningstilsynets økonomiske uafhængighed. Hvis tilsynet vurderer, at imødekommelse af en konkret anmodning er i strid med uafhængigheden, vil tilsynet være forpligtet til at afslå imødekommelse.

Forsyningstilsynet skal f.eks. afslå at imødekomme en konkret anmodning, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at imødekommelse vil være i strid med Forsyningstilsynets uafhængighed, herunder den økonomiske uafhængighed. I denne forbindelse kan Forsyningstilsynet afslå at imødekomme en anmodning, hvis der ikke er økonomisk rum til at udføre opgaven inden for finansieringen af tilsynets opgaver efter lov om Forsyningstilsynet. Grunden hertil er, at finansieringen af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen ikke kan anvendes til finansiering af opgaver efter lov om Forsyningstilsynet. Der henvises til afsnit 2.2. for nærmere om tilsynets uafhængighed og afsnit 2.4 for beskrivelse af finansieringen af de foreslåede opgaver efter lov om Forsyningstilsynet.

Til brug for Forsyningstilsynets arbejde foreslås det, at Forsyningstilsynet hos de relevante forsyningsvirksomheder skal kunne indhente de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaverne, herunder fastsætte en frist for fremsendelsen af de relevante oplysninger og krav til formen på de fremsendte oplysninger. Der henvises til nærmere oplysninger om indhentelse af oplysninger i afsnit 2.5.

### 2.3.2 Årsrapport, samarbejde, kontaktudvalg og arbejdsprogram

#### 2.3.2.1. Gældende ret

Energitilsynet skal efter bestemmelsen i § 82 i elforsyningsloven årligt aflægge beretning om sin virksomhed og varetagelsen af sine opgaver. Tilsynet udarbejder i dag to rapporter, henholdsvis til energi-, forsynings- og klimaministeren kaldet "Resultater og Udfordringer" og til Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder kaldet "National Report". Årsrapporterne kan findes på Energitilsynets hjemmeside.

Elforsyningsloven indeholder i § 78, stk. 4, en bestemmelse om sekretariatets samarbejde med andre myndigheder. Det fremgår bl.a., at Sekretariatet for Energitilsynet skal samar-

bejde med andre myndigheder, herunder konkurrencemyndighederne, med henblik på en effektiv opgaveløsning. Det fremgår også, at Energitilsynet deltager i det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, jf. stk. 2, og at Energitilsynet efterkommer bindende juridiske afgørelser fra Europa-Kommissionen og fra det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, jf. § 79 a. Efter elforsyningslovens § 78 a kan Energitilsynets videregive oplysninger til og samarbejde med det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder og til Europa-Kommissionen. Der er lignende bestemmelser i naturgasforsyningslovens § 41 a og b.

Energitilsynet sender rapporter, vejledninger og lignende i høring i forbindelse med udarbejdelse af materialet, men regler om regelmæssig og formaliseret inddragelse af branchen, forbrugerrepræsentanter og øvrige myndigheder i Energitilsynets arbejde eksisterer ikke i dag.

#### 2.3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglen i elforsyningslovens § 82, stk. 1, om årlig afrapportering overflyttes til og fastsættes i lov om Forsyningstilsynet, jf. den foreslåede § 5. Det skal fortsat være muligt at udarbejde to rapporter.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet i årsrapporten til ministeren (svarende til "Resultater og Udfordringer") bl.a. redegør for det samarbejde og den dialog, som Forsyningstilsynet i det forløbne år har haft med andre myndigheder, brancher, interesseorganisationer og forbrugere, herunder dialog med et eventuelt kontaktudvalg.

Endvidere forudsættes det, at rapporten skal redegøre for forhold ved reguleringen af de enkelte sektorer, som efter Forsyningstilsynets opfattelse strider imod hensigten med lovgivningen eller det foreslåede formål i lov om Forsyningstilsynet, eller som vurderes at have energi-, forsynings- og klimaministerens interesse eller generel politisk interesse i øvrigt. Det er udtryk for det generelle ønske om, at tilsynsmyndighedens særlige erfaringer og viden i højere grad skal inddrages til gavn for udviklingen af reguleringen af forsyningssektorerne.

Kravene til rapporten til Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder videreføres uændret. Det indebærer, at rapporten fortsat skal indeholde oplysninger om Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver i henhold til direktiverne. Det indebærer oplysninger om bred overvågning af markederne og markedsprocesser, ligesom tilsynets samarbejde med de øvrige medlemslandes regulerende myndigheder og Europa-Kommissionen skal behandles.

Det vurderes, at bestemmelsen i elforsyningslovens § 78, stk. 4, om sekretariatets samarbejde med andre myndigheder bør flyttes til lov om Forsyningstilsynet. Der tilsigtes med flytningen af bestemmelsen ingen indholdsmæssige ændringer af tilsynets forpligtelser til at samarbejde med øvrige myndigheder. Tilsynet vil derfor også fremadrettet skulle samarbejde med særligt konkurrencemyndigheder og leve op til internationale forpligtelser til samarbejde og imødekomme øvrige behov for samarbejde såvel nationalt som internationalt.

Derimod foreslås bestemmelserne i elforsyningslovens § 78 a om videregivelse af oplysninger til og samarbejde med de internationale myndigheder og § 79 a om at efterkomme bindende juridiske afgørelser ikke overflyttet til lov om Forsyningstilsynet. Det samme gælder de parallelle bestemmelser i naturgasforsyningslovens §§ 41 a og b. De nævnte bestemmelser overflyttes ikke, fordi de handler om oplysninger til og samarbejde om opgaver, der forbliver i sektorlovgivningen.

For at øge åbenheden om Forsyningstilsynets aktiviteter og for at sikre passende inddragelse af andre myndigheder, forsyningsvirksomhederne og forbrugerne præciseres det i lovforslagets § 9, at Forsyningstilsynet bl.a. skal samarbejde med andre myndigheder, forsyningsvirksomhederne og relevante organisationer, hvilket omfatter både forbrugerorganisationer og brancheorganisationer, om varetagelse af opgaverne. Bestemmelsen erstatter gældende § 78, stk. 4, 2 og 3. pkt. i elforsyningsloven, om at sekretariatet skal samarbejde med myndigheder og branchen.

Det foreslås med § 8, at samarbejdet kan formaliseres ved, at ministeren nedsætter et kontaktudvalg, som Forsyningstilsynet kan drøfte relevante forhold med inden for de sektorer, som Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med. Kontaktudvalget vil kunne følge udviklingen i forsyningssektorerne og komme med forslag til tilsynets varetagelse af opgaver, herunder tilsyns- og klagebehandling, men også de nye opgaver med overvågning og analyser samt reguleringen af sektoren i øvrigt kan drøftes med udvalget.

Kontaktudvalget vil ikke kunne øve indflydelse på Forsyningstilsynets arbejde, ligesom Forsyningstilsynet skal være uafhængigt af kontaktudvalget. Kontaktudvalget vil alene være et formaliseret udvalg, som Forsyningstilsynet kan inddrage omkring forhold, som Forsyningstilsynet finder relevante at drøfte med branchen. Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kontaktudvalget, herunder regler om kontaktudvalgets kompetencer, møder og deltagere, jf. lovforslagets § 8, stk. 2. Der kan f.eks. fastsættes regler om, branche- og forbrugerorganisationer kan foreslå eller indstille medlemmer, forud for at udvalget nedsættes, eller at kontaktudvalget skal høres og inddrages i bestemte typer af sager, eller hvis Forsyningstilsynet forventer at orientere ministeren om uhensigtsmæssigheder i reguleringen.

Kontaktudvalget kan f.eks. bestå af repræsentanter fra branche- og forbrugerorganisationer, relevante myndigheder og regulerede virksomheder, ligesom øvrige interessenter på området kan tildeles plads i kontaktudvalget på såvel fast som ad hoc-basis.

Forsyningstilsynet kan i øvrigt som hidtil indgå i dialog og drøftelser med såvel branche- og forbrugerorganisationer og de regulerede virksomheder som øvrige myndigheder, i det omfang tilsynet finder behov herfor. Det gælder for både konkrete afgørelser og for generelle drøftelser om reguleringen og tilsynets arbejde.

Endelig foreslås det med § 6 som noget nyt, at Forsyningstilsynet skal udarbejde en arbejdsplan, som overordnet redegør for de aktiviteter, som Forsyningstilsynet forventer at fokusere særligt på i kommende år.

Arbejdsplanen vil bl.a. kunne indeholde oplysninger om, hvilke større analyser der forventes gennemført, og hvilke regler der forventes undersøgt nærmere. Planen vil også kunne indeholde oplysninger om det forventede samarbejde med øvrige myndigheder, branche- og forbrugerorganisationer og de regulerede virksomheder. Det kan f.eks. være oplysninger om et nedsat kontaktudvalgs arbejde.

Energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges tillige til at fastsætte nærmere regler om arbejdsplanen, herunder planens indhold, frister for udarbejdelsen og tilvejebringelse af planen, eksempelvis regler om, at branchen, et eventuelt nedsat kontaktudvalg og andre relevante parter skal høres forud for Forsyningstilsynets færdiggørelse af arbejdsplanen, jf. lovforslagets § 6, stk. 3.

Dette svarer til praksis i andre lande i EU, hvor udarbejdelsen af en arbejdsplan anvendes til at skabe gennemsigtighed og inddragelse af forsyningssektorerne. Det vil dog være Forsyningstilsynet, som selvstændigt udarbejder den endelige arbejdsplan. Bemærkninger og forslag vil skulle indgå som grundlag for Forsyningstilsynets arbejde med planen, men Forsyningstilsynet vil ikke være forpligtet til at indarbejde kommentarer eller forslag.

## 2.4. Finansiering

### 2.4.1. Gældende ret

Reglerne om finansieringen af Energitilsynets udgifter til etablering, drift og opgavevaretagelse var for perioden 1. oktober 2016 til 31. december 2017 reguleret ved lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (økonomisk regulering af netvirksomheder, skærpelse af netvirksomheders særskilte identitet, ophævelse af støtte-

ordninger for elektricitet fra særlige anlæg, der anvender biomasse som energikilde, og opkrævning af betaling for myn-dighedsbehandling m.v.) (herefter benævnt lov nr. 662 af 8. juni 2017), hvorefter der blev fastsat et lovfikseret beløb, der skulle opkræves hos Energinet, til betaling for visse myndighedsopgaver m.v. frem til 31. december 2017.

Hidtil er omkostningerne til Energitilsynets drift og opgavevaretagelse på el- og naturgasområdet blevet finansieret af Energinet i henhold til lov nr. 662 af 8. juni 2017. På el-området har Energinet overvæltet omkostningerne på systemtariffen, som betales af elhandelsvirksomhederne. På naturgasområdet har Energinet overvæltet omkostningen på naturgastransmissionstariffen, som betales af naturgasdistributionsvirksomhederne og overvæltet på naturgasforbrugerne.

Ved lov nr. 1399 af 5. december 2017 om ændring af en række love på energiområdet, som er trådt i kraft 1. januar 2018, er der sket en omfordeling af omkostningerne, hvorved det sikres, at de virksomheder, som modtager ydelser i form af myndighedsbehandling, betaler for disse ydelser. Betalingerne dækker alle Energitilsynets omkostninger, idet Energitilsynets drift og opgavevaretagelse er fuldt ud gebyrfinansieret. Lovændringerne har til formål at fastsætte hjemmel til, at der kan opkræves betaling for og fastsættes regler om opkrævning af gebyr for drift og opgavevaretagelse blandt andet i Energitilsynet. Energitilsynets drift- og opgavevaretagelse er fuldt ud finansieret af de selskaber, som Energitilsynet fører tilsyn med. Selskaberne betaler Energitilsynets omkostninger i henhold til regler herom i de respektive sektorlove.

Den gældende gebyrordning indebærer, at gebyrbetalingen er opdelt i to dele. Der opkræves for det første konkret timeafregnede gebyrer, hvor der er direkte modydelser (behandling af tilladelser, godkendelser, ansøgninger m.v.), jf. elforsyningslovens § 78, stk. 12, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 2, og varmforsyningslovens § 23 c, stk. 2. For det andet opkræves gebyrer, som er baserede på generelle grundbeløb, hvor opgaverne omfatter modydelser i bredere forstand såsom tilsyn, bredere analyser, markedsovervågning, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 11, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 1, varmforsyningslovens § 23 c, stk. 1, lov om fremme af vedvarende energi § 65, stk. 1, og lov om fremme af besparelser i energiforbruget § 18, stk. 3.

Energitilsynet kan inden for den samlede ramme foretage gebyropkrævning og fordele opkrævningerne mellem de tre energiformer, mellem den konkrete kreds af ydelsesmodtagere og mellem gebyrer baseret på timeafregning og gebyrer baseret på grundbeløb.

#### 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes, at regler om finansieringen af tilsynets omkostninger til drift- og opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen bør opretholdes i den respektive sektorlovgivning. Lov om Forsyningstilsynet ændrer således ikke på finansie-

ringen af den drift- og opgavevaretagelse, som Forsyningstilsynet varetager efter regler i sektorlovgivningen.

Omkostninger, der følger af den foreslåede lov om Forsyningstilsynet eller regler fastsat i medfør af loven, bør ligeledes finansieres af forsyningsvirksomhederne, og omkostningerne bør opkræves med hjemmel i lov om Forsyningstilsynet. Herved opretholdes princippet om, at hjemmel for opkrævning af beløb til dækning af tilsynets omkostninger fastsættes i samme lov, som fastsætter regler om de pågældende opgaver, eller som bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om de pågældende opgaver.

Det foreslås, at udgifter til etablering, drift- og opgavevaretagelse efter lov om Forsyningstilsynet opkræves hos de virksomheder, som også betaler for Forsyningstilsynets drift- og opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen. Det foreslåede gebyr er baseret på generelle grundbeløb på samme måde som de bredere opgaver efter sektorlovgivningen, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 11, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 1, varmforsyningslovens § 23 c, stk. 1, lov om fremme af vedvarende energi § 65, stk. 1, og lov om fremme af besparelser i energiforbruget § 18, stk. 3. Det vurderes, at de opgaver, som vil blive finansieret af det foreslåede gebyr ligeledes er opgaver, som omfatter modydelser i bredere forstand såsom generelle analyser, markedsovervågning og bidrag til ministeren til brug for bl.a. ændret regulering. Når niveauet og omfanget af de nye opgaver er fastlagt, vil udgifterne hertil således blive opkrævet hos de samme virksomheder, som opkræves grundbeløbsgebyr efter sektorlovgivningen.

Efter el- og gasdirektiverne skal det sikres, at den nationale reguleringsmyndighed har tilstrækkelige finansielle ressourcer til at opfylde sine forpligtelser efter direktiverne. Det indebærer bl.a., at den regulerende myndighed skal kunne træffe selvstændige afgørelser uafhængigt af politiske organer og skal have separate årlige budgetbevillinger med autonomi i forbindelse med gennemførelsen af det tildelte budget og tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage dens opgaver. Det indebærer endvidere, at andre myndigheder ikke må kunne stille krav, som underminerer tilsynets uafhængighed, herunder den budgetmæssige autonomi. Med forslaget om, at de nye opgaver efter lovforslaget, herunder den foreslåede opgave med at bistå ministeren i regeludviklingen m.v., skal finansieres særskilt fra opgaverne efter sektorlovgivningen, sikres det, at ministerens anmodninger efter den foreslåede bestemmelse ikke udfordrer Forsyningstilsynets budgetmæssige autonomi. Forsyningstilsynet vil alene kunne imødekomme sådanne anmodninger og udføre de øvrige opgaver efter lov om Forsyningstilsynet i det omfang, der er finansiering hertil i medfør af opkrævning efter lovforslagets § 11. Det vil således ikke være muligt at overføre midler fra finansieringen af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaverne efter lov om Forsyningstilsynet. Det skal sikres ved udarbejdelse af regler om



betaling og opkrævning af beløb til dækning af tilsynets udgifter til opgavevaretagelse efter denne lov.

Der forventes aktuelt ingen udgifter til selve etableringen af Forsyningstilsynet, da der reelt er tale om en omlægning af Energitilsynet, og ressourcer til organiseringen forudsættes afholdt inden for tilsynets eksisterende rammer. Såfremt der senere lægges flere forsyningsformer ind under Forsyningstilsynets kompetence, vil der i den forbindelse skulle tages stilling til finansiering af de øgede omkostninger, som dette måtte give anledning til.

Med lovforslaget etableres retlige rammer for, at Forsyningstilsynet skal varetage flere overvågnings- og analyseopgaver, og at Forsyningstilsynet mere aktivt bidrager med at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for en udvikling af reguleringen for forsyningssektorerne. Disse opgaver og varetagelsen heraf vurderes mest hensigtsmæssigt at blive tilrettelagt nærmere efter den nye organisering af tilsynet er på plads. Først herefter vil eventuelle øgede udgifter kunne opgøres.

## 2.5 Oplysningspligt og sanktioner

### 2.5.1. Gældende ret

Elforsyningslovens § 84, stk. 5, naturgasforsyningslovens § 45 og varmforsyningslovens § 23 b, stk. 5, indeholder bestemmelser om, at forsyningsvirksomheder efter anmodning skal fremsende oplysninger. Efter varmforsyningslovens § 23 b, stk. 6, er der tillige et krav om, at virksomheder kan pålægges at tilvejebringe oplysninger. De respektive sektorlove indeholder regler om strafferetlige sanktioner for manglende overholdelse af denne forpligtelse. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, kan ifaldes strafansvar i form af bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

### 2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den foreslåede lov om Forsyningstilsynet indeholder i § 7, stk. 1, en bestemmelse om, at forsyningselskaber efter anmodning skal fremsende oplysninger, der er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af overvågnings- og analyseopgaver efter § 4, stk. 1.

Udgangspunktet er, at der er tale om oplysninger, som virksomheden allerede er i besiddelse af, men der kan – inden for rimelige og proportionale rammer – også være tale om, at virksomheden skal tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige for at efterse, at målsætningerne efter forslaget § 1 for sektorerne efterleves effektivt, herunder at sikre gennemsigtighed i forsyningssektorerne og forbrugernes interesser. Ved »tilvejebringe« forstår fremskaffelse af eksisterende oplysninger.

De omfattede virksomheder er både forsyningsvirksomheder omfattet af loven, men også disses koncernforbundne virksomheder. Ved begrebet »koncern« forstås en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder. Det svarer til definitionen i bilag 1, afsnit B, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015. Tilsynet kan anvende beføjelsen i forhold til den koncernforbundne virksomhed, hvis der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem denne virksomhed og virksomheden omfattet af loven.

Udøvelsen af beføjelsen efter forslaget § 7 skal ske inden for grænserne af retssikkerhedsloven, jf. lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det medfører bl.a., at beføjelsen til at give påbud om tilvejebringelse af oplysninger skal udøves proportionelt, dvs. at indgrebet kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Anmodningen må således ikke pålægge virksomheden økonomiske udgifter, der er ude af proportion med formålet med anmodningen.

For at sikre en effektiv efterlevelse af Forsyningstilsynets anmodninger om at fremsende oplysninger foreslås det, at der gives mulighed for, at Forsyningstilsynet kan påbyde virksomheden at fremsende oplysningerne inden en fastsat frist. Det foreslås samtidig, at Forsyningstilsynets afgørelser om påbud kan påklages til Energiklagenævnet.

Det foreslås endvidere, at manglende efterlevelse af påbudet kan mødes med strafferetlige sanktioner, jf. § 13. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der efter anmodning fra Forsyningstilsynet undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger m.v., og der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar. Se endvidere bemærkninger til §§ 12-13.

## 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Omkostninger til Forsyningstilsynets etablering, drift og opgavevaretagelse vil, som tilfældet er i dag for Energitilsynet, blive opkrævet hos de forsyningsvirksomheder, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med. De gældende opgaver efter sektorlovgivningen ændrer sig ikke, og Forsyningstilsynets nye opgaver med bl.a. samarbejde med branchen, ministeren og ministeriet vil ligeledes blive finansieret af de virksomheder, tilsynet fører tilsyn med.

Når § 7 om Forsyningstilsynets adgang til at indhente data fra selskaberne til brug for overvågning og analyse sættes i kraft, kan det give anledning til øget klagebehandling i Energiklagenævnet. Omfanget heraf og finansieringsbehovet vurderes i sammenhæng med, at der tages stilling til Forsyningstilsynets fremtidige opgaver med overvågning og

ana-lyse af sektoren, og bestemmelsen sættes ikke i kraft, før der er taget stilling til opgaveomfang og finansieringsbehov.

Samlet vurderes lovforslaget at have ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

#### **4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**

Det foreslås, at udgifter til etablering, drift og opgavevaretagelse efter lovforslaget opkræves hos de samme forsyningsvirksomheder, der i dag betaler for Energitilsynets drift og opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen, hvilket vil elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Der forventes aktuelt ingen udgifter til selve etableringen af Forsyningstilsynet, da der indtil videre reelt er tale om en omlægning af Sekretariatet for Energitilsynet til Forsyningstilsynets personale. De gældende rammer for tilsynet vil således ikke medføre større konsekvenser. Ressourcer til organisering heraf forudsættes afholdt inden for tilsynets eksisterende rammer.

Med lovforslaget etableres retlige rammer for, at Forsyningstilsynet skal varetage flere overvågnings- og analyseopgaver, og at Forsyningstilsynet mere aktivt bidrager med at tilvejebringe grundlag for en udvikling af reguleringen på energiområdet. Disse opgaver foreslås at blive gebyrfinansieret. Bestemmelserne om de nye opgaver træder først i kraft efter ministerens nærmere bestemmelse.

Det er hensigten, at der i samarbejde med den kommende direktør for Forsyningstilsynet skal tages stilling til de fremadrettede opgaver og finansiering heraf. Dette indebærer også, at ministeren ikke kan sætte bestemmelserne i §§ 4, 6-8 og 12, stk. 2 og 3 i kraft, før finansiering og omfanget af disse opgaver er endeligt afklaret. På samme måde vil ministeren ikke kunne benytte sig af sin bemyndigelse til at pålægge Forsyningstilsynet øgede opgaver med eksempelvis overvågning og analyser, inden der er taget stilling til opgavernes omfang og nødvendige finansiering. Tilsvarende forventes ministeren heller ikke at benytte sig af adgangen til efter anmodning at bede tilsynet bidrage efter lovforslagets § 4, stk. 3, før der er taget nærmere stilling til opgavernes omfang og finansieringen.

I øvrigt opretholdes regler om Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser som udgangspunkt i den respektive sektorlovgivning. Enkelte opgaver løser Energitilsynet også i dag efter elforsyningsloven. Med lovforslaget overføres de til lovforslaget om Forsyningstilsynet på grund af deres tværgående karakter. Omkostningerne for erhvervslivet er imidlertid uændrede og vil blive opkrævet som hidtil, blot med hjemmel i forslaget § 11 fra bestemmelsen er sat i kraft.

De administrative konsekvenser af lovforslaget for erhvervslivet forventes at være begrænsede og medføre samlede omkostninger for under 4 mio. kr. Håndtering af faktura hos forsyningsvirksomhederne vil medføre begrænsede øgede administrative omkostninger. Da virksomhederne må forventes allerede at være i besiddelse af et fakturerings-/afregningssystem, vil der ikke være øvrige administrative omkostninger forbundet med lovforslaget. Der vil være tale om en løbende omkostning. Det vurderes, at opkrævningen ikke medfører omstillingsomkostninger.

Det forventes, at lovforslaget kan bidrage til en mere hurtig og smidig sagsbehandling i tilsynet, hvilket kan have positive afledte konsekvenser for de berørte virksomheder.

Der tages stilling til ressourcebehov til eventuelt udvidede opgaver og beføjelser i sektorlovgivningen i forbindelse med senere ændringer af sektorlovgivningen.

#### **5. Administrative konsekvenser for borgere**

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

#### **6. Miljømæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

#### **7. Forholdet til EU-retten**

Med lovforslaget fastsættes en ny organisering af det statslige tilsyn med energisektorerne, herunder el- og gassektorerne, der er reguleret af eldirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF) og gasdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF). Efter eldirektivets kapitel 9 og gasdirektivets kapitel 8 skal hver medlemsstat udpege en enkelt regulerende myndighed, der på nationalt plan skal varetage de reguleringsopgaver, der fremgår af el- og gasdirektiverne.

I Danmark er Energitilsynet udpeget som regulerende myndighed i henhold til regler i eldirektivet og gasdirektivet. Som sådan varetager Energitilsynet en lang række opgaver i medfør af regler, der implementerer el- og gasdirektiverne, og direkte efter EU-retsakter, der tillægger de nationale regulatormyndigheder beføjelser. Energitilsynet skal varetage disse opgaver under overholdelse af de krav om uafhængighed, upartiskhed m.v., der følger af den EU-retlige regulering, navnlig el- og gasdirektiverne.

Medlemsstaten skal efter direktiverne garantere den regulerende myndigheds uafhængighed og sikre, at den optræder upartisk og gennemsigtigt i udøvelsen af dens beføjelser.

Med dette formål sikrer medlemsstaterne, at den regulerende myndighed under udøvelsen af reguleringsopgaverne er juridisk adskilt fra og funktionelt uafhængig af enhver anden offentlig eller privat enhed og sikrer, at dens personale handler uafhængigt af enhver markedsinteresse og ikke søger eller modtager direkte instrukser fra nogen under udførelsen af reguleringsopgaverne. Dette krav berører ikke et tæt samarbejde, når det er hensigtsmæssigt, med andre relevante nationale myndigheder eller overordnede politiske retningslinjer fra regeringen, som ikke vedrører den regulerende myndigheds opgaver og beføjelser. Det fremgår af eldirektivets art. 35, stk. 4, litra b, og gasdirektivets art. 39, stk. 4, litra b.

For at beskytte den regulerende myndigheds uafhængighed skal medlemsstaten bl.a. sikre, at den regulerende myndighed kan træffe selvstændige afgørelser og har separate årlige budgetbevillinger med autonomi i forbindelse med anvendelsen af det tildelte budget og tilstrækkelige ressourcer til at varetage dens opgaver.

Det fremgår, at den regulerende myndighed kan organiseres både med en bestyrelse (tostrengt ledelse) og med en ledelse uden bestyrelse (enstrengt ledelse). Medlemslandene har forskellige konstruktioner. Beslutningsdygtige medlemmer af ledelsen udnævnes for en fast periode på fem til syv år, der kan forlænges én gang, og der skal sikres en passende rotationsordning for sådanne medlemmer. Medlemmer eller topledelsen kan kun afsættes i deres embedsperiode, hvis de ikke længere opfylder kravene til uafhængighed og upartiskhed, eller hvis de gør sig skyldige i tjenesteforseelser i henhold til national ret. Krav om uafhængighed og upartiskhed gælder også for ansatte i Forsyningstilsynet.

Med den foreslåede lov om Forsyningstilsynet ændres de retlige rammer for organiseringen af den danske reguleringsmyndighed fra en tostrengt organisation. Det foreslås, at Forsyningstilsynet organiseres med en enstrengt ledelse i form af en udpeget uafhængig direktør. Når ministeren har udpeget direktøren, vil denne som udgangspunkt være uafsættelig, medmindre direktøren ikke længere opfylder betingelserne om uafhængighed og upartiskhed eller groft tilsidesætter sine pligter.

Det foreslås, at bestemmelser om Forsyningstilsynets uafhængighed og om upartiskhed, der skal sikre overholdelse af direktivkrav om samme, flyttes til lov om Forsyningstilsynet. Bestemmelserne tilpasses den ændrede organisering, men videreføres i øvrigt uden væsentlige ændringer. Desuden foreslås regler om samarbejde med Europa-Kommissionen, det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder og reguleringsmyndigheder i andre lande flyttet uændret til loven om Forsyningstilsynet.

På baggrund af at det som noget nyt foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan anmode Forsyningstilsynet

om at varetage nærmere bestemte opgaver, jf. § 4, stk. 3, foreslås det samtidig, at Forsyningstilsynet ikke skal imødekomme sådanne anmodninger, hvis det af Forsyningstilsynet anses for at stride mod tilsynets uafhængige status. Et afslag på at efterkomme en anmodning kan også være begrundet i, at løsningen heraf skønnes at være så ressourcekrævende, at det hindrer Forsyningstilsynet i at udføre sine øvrige opgaver.

Den foreslåede lov om Forsyningstilsynet ændrer ikke på eller flytter de opgaver, som Forsyningstilsynet varetager i medfør af sektorlovgivningen og dermed heller ikke på de reguleringsopgaver, som Forsyningstilsynet varetager efter bestemmelser, der implementerer direktiverne. Der vil således alene ske en flytning af implementeringen af tilsynets uafhængighed til den nye lov om Forsyningstilsynet. Øvrig implementering af direktiverne fastholdes i sektorlovgivningen.

Det vurderes, at lovforslaget ikke indebærer overimplementering.

## 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 24. november 2017 til den 22. december 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Biofos A/S, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, CO-industri, Copenhagen Merchants, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi ApS, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Venti-lation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dommerfuldmæg-

tigforeningen, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myn-  
digheds-betjening, E. ON Danmark A/S, Energi- og oliefo-  
rum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energik-  
lagenævnet, Energisammenslutningen, Energitilsynet, Eniig,  
Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles  
Forbund (3F), Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka,  
Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL),  
Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belys-  
ningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og im-  
portører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), For-  
eningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Dan-  
ske Kraftvarmeverker, Foreningen for Platformsøkonomi i  
Danmark (FPD), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Fre-  
de-riksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Green Net-  
work, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS  
(God-kendt Teknologisk service), Havarikommissionen,  
Hess ApS, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR  
Vind A/S, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark  
(IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Ener-  
gi, IT-Branchen, Kalk- og Teglværksforeningen (bygi-  
tegl.dk), Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S,  
KL, Koope-rationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og in-  
teresseorganisation i Danmark), Københavns Kommune -  
Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune –

Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Køben-  
havns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefon-  
den, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Na-  
boer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Miljøpartiet De  
Grønne, Mærsk Drilling, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg  
Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature  
Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for  
Vedvarende Energi, Noreco, Nævnenes Hus, Offshoreener-  
gy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Brint og  
Brændselsceller, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Reel  
Energi Oplysning (REO), SE, SEAS-NVE, Solar Elements  
A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi  
Danmark A/S, Spyker Energy ApS, Statens Byggeforsk-  
ningsInstitut, Statoil A/S, Statoil Refining Denmark A/S,  
Syd Energi, Tekniq, Teknologisk Institut, TREFOR, Varme-  
pumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende  
Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers  
Brancheorganisation, Verdens Skove, Vestas Wind systems  
A/S, Vindenergi Danmark, Vindmølleindustrien, Winter-  
shall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk  
Landsforening, Ørsted A/S, Østkraft, Aalborg Portland A/S,  
Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Solar Lightning  
Consultants ApS.

## 9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget kan medføre øget klage- sagsbehandling i Energiklagenævnet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget kan medføre øget klage- sagsbehandling i Energiklagenævnet.
Økonomiske konsekvenser for er- hvervslivet	Det forventes, at lovforslaget kan bidra- ge til en mere hurtig og smidig sagsbe- handling i Forsyningstilsynet, hvilket kan have positive afledte konsekvenser for de berørte virksomheder.	Ingen
Administrative konsekvenser for er- hvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for bor- gerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget sikres det statslige tilsyn med energisektorerne, herunder el- og gassektoren der er reguleret af eldirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direk- tiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektrici- tet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF) og gasdirektivet (Europa-Parlamen- tets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF).  Lovforslaget sikrer ligeledes overholdelse af direktivkravet om uafhængighed og om upartiskhed.	

Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X
--	----	----------

### Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

#### Til § 1

Bestemmelsen er ny. Det fremgår dog af elforsyningslovens § 78, stk. 1, 1. pkt., at Energitilsynet, hvis opgaver Forsyningstilsynet overtager, er nedsat til varetagelse af klage- og tilsynsfunktioner på energiområdet.

Energitilsynet varetager endvidere efter gældende regler i sektorlovgivningen en række forskelligartede opgaver på energiområdet i tillæg til klage- og tilsynsfunktionerne. Se også lovforslagets afsnit 2.3.1.1. Ved sektorlovgivningen forstås elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Den foreslåede § 1 er en formålsbestemmelse, som angiver de overordnede hensyn, som det nye forsyningstilsyn skal varetage, når Forsyningstilsynet udfører opgaver efter lov om Forsyningstilsynet. Lov om Forsyningstilsynet indeholder nye opgaver for Forsyningstilsynet og enkelte, mere overordnede opgaver er overflyttet fra sektorlovgivningen til denne lov. Lovforslaget ændrer ikke på den specifikke opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen.

Formålsbestemmelsen i lov om Forsyningstilsynet vil alene finde anvendelse ved Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver efter denne lov. Det vil sige tilsynets opgaver med overvågning og analyser, herunder vurdering, af reguleringen, orientering af ministeren, aflæggelse af rapport og inddragelse af og samarbejde med interessenter m.v., jf. lovforslagets kapitel 3 om Forsyningstilsynets opgaver. Der vil derfor ikke kunne opstå risiko for, at tilsynet i sin opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen skal varetage og vælge mellem to indbyrdes modstridende formål.

Forsyningstilsynets eventuelle forslag til tilpasning af sektorlovgivningen, jf. lovforslaget til § 4, stk. 3, skal være i overensstemmelse med det foreslåede formål i § 1.

Med *stk. 1* foreslås det, at Forsyningstilsynet navnlig skal varetage forbrugernes interesser i forsyningssektorerne. Tilsynet skal i sit arbejde søge at fremme høj effektivitet i forsyningssektorerne, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostnings-effektiv grøn omstilling og teknologiudvikling i forsyningssektoren.

Ved forsyningssektorer forstås de sektorer, som er omfattet af sektorlovgivningen. Sektorlovgivningen er den lovgivning og EU-regulering, som fremgår af § 3, stk. 1. Det vil sige elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget samt i regler fastsat i medfør heraf. Hertil kommer de EU-retsakter, som tillægger nationale regulerende myndigheder beføjelser, hvilket vil sige Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for naturgas og Europa-Parlamentets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Områderne er indbyrdes ligestillede, og bestemmelsen indebærer, at Forsyningstilsynet ikke kan fokusere på ét område på bekostning af de øvrige, herunder at tilsynet ikke kan fokusere på lave priser på kort sigt på bekostning af den mere langsigtede og samfundsøkonomiske sikring af lavest mulige priser og en god og stabil forsyningssikkerhed for fremtidige forbrugere. Vægtning af disse som udgangspunkt ligestillede formål vil ved den konkrete opgavevaretagelse ske efter en konkret vurdering.

Med *stk. 2* fastlægges de nærmere formål med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse. Det betyder, at Forsyningstilsynet skal tilrettelægge sin drift og opgavevaretagelse i overensstemmelse med de i *nr. 1-4*, nævnte formål. Det indebærer med det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, at tilsynet skal kunne føre et effektivt tilsyn i overensstemmelse med sektorlovgivningen, hvilket vil sige den lovgivning, som er nævnt i § 2, stk. 1 (lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf, samt direkte i medfør af EU-retsakter). Det effektive tilsyn består i, at tilsynet skal tilrettelægge sin drift og opgavevaretagelse således, at tilsynets opgaver i medfør af sektorlovgivningen administreres effektivt og i overensstemmelse med sektorlovgivningens formål. Desuden indebærer det, at tilsynet skal bidrage til at sikre, at forsyningssektorerne fungerer og lever op til alle krav i sektorlovgivningen.

Forsyningstilsynet skal med det foreslåede *stk. 2, nr. 2-3*, arbejde for at skabe gennemsigtighed i forsyningssektorerne ved at analysere og overvåge sektorreguleringen, så det sikres, at reguleringen fremmer de målsætninger, som er fastlagt i lovgivningen, og de hensyn, som Forsyningstilsynet har til formål at fremme. Det betyder, at tilsynet aktivt skal bidrage til udviklingen af reguleringen, herunder ved at ori-

entere ministeren, hvis tilsynet oplever, at reguleringen ikke fungerer efter hensigten og i overensstemmelse med formålet med regulering. Det vil sætte tilsynets erfaringer i spil i ministerens arbejde med reguleringen af forsyningssektorerne. Hensigten med nr. 3 er, at tilsynet – med hjemmel i de foreslåede og eksisterende opgaver – skal arbejde for stabile rammevilkår for forsyningsvirksomhederne i de omfattede forsyningssektorer.

Forsyningstilsynet varetager i dag betydelige opgaver som følge af det europæiske samarbejde, særligt i egenskab af at være udpeget som national regulerende myndighed i Danmark i henhold til EU's el- og gasdirektiver. Derfor er forpligtelserne i forhold til dette samarbejde ligeledes afspejlet i formålsparagraffen, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 4*, herunder navnlig, at Forsyningstilsynet skal bidrage til at skabe effektive, integrerede markeder for forsyning i overensstemmelse med national og EU-regulering. Se hertil bemærkninger til § 2, stk. 1, 2. pkt. Med fremhævelsen af tilsynets forpligtelser i formålsbestemmelsen understreges vigtigheden af, at tilsynet i opgavevaretagelsen holder sig de europæiske forpligtelser for øje.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 78, stk. 1, jf. dette lovforslags § 15, nr. 3.

#### Til § 2

De retlige rammer for Energitilsynets organisering findes i dag i lov om elforsyning kapitel 11.

Energitilsynet består af en formand og seks andre medlemmer, som alle udpeges af energi-, forsynings- og klimaministerens i kraft af deres sagkundskab, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 1. Medlemmer skal repræsentere juridisk, økonomisk, teknisk og miljø-, erhvervs- og forbrugermæssig sagkundskab. Energi-, forsynings- og klimaministerens udpeger tillige to suppleanter. Energitilsynets medlemmer skal være uafhængige af energisektorens parter, jf. § 79, stk. 2. De må således ikke søge eller modtage instrukser fra nogen under udførelsen af deres opgaver og skal udføre deres hverv med upartiskhed.

Tilsynsmedlemmer og de to faste suppleanter beskikkes for en fast periode på fem år, der kan forlænges én gang, jf. § 79, stk. 3. Hvis et medlem eller en suppleant går af inden udløbet af beskikkelsesperioden, foretages ny beskikkelse for den resterende del af perioden. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan afsætte et udpeget medlem eller en udpeget suppleant, hvis medlemmet eller suppleanten ikke længere opfylder uafhængighedskravet eller har overtrådt kravet om upartiskhed, jf. § 79, stk. 4. Derudover kan ministerens efter indstilling fra formanden for Energitilsynet afskedige et medlem eller en suppleant, som groft har tilsidesat sine pligter efter Energitilsynets forretningsorden.

Energitilsynet betjenes af et sekretariat, Sekretariatet for Energitilsynet, som kun er undergivet instruktionsbeføjelse fra Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 4. Chefen (direktøren) for sekretariatet udpeges af energi-, forsynings- og klimaministerens, jf. § 78, stk. 5. Direktøren refererer kun til formanden. Ansatte i sekretariatet, herunder direktøren, er underlagt samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som Energitilsynets medlemmer.

Se i øvrigt bemærkningerne i afsnit 2.1.1.

Med loven oprettes Forsyningstilsynet, og med § 2 foreslås organiseringen af tilsynet ændret. Det indebærer, at de retlige rammer for Energitilsynet organisering flyttes til den nye hovedlov, herunder med navneændringen til Forsyningstilsynet. Rammerne for Forsyningstilsynets organisation og funktioner skal sikre, at Forsyningstilsynet varetager sine opgaver, herunder opgaver som energireguleringsmyndighed, i fuld uafhængighed og inden for passende organisatoriske og finansielle rammer i henhold til el- og gasdirektiverne.

Med *stk. 1* foreslås det, at tilsynet med forsyningssektorerne fremover ledes af en direktør, som udpeges af energi-, forsynings- og klimaministerens. Det vil sige, at organiseringen af tilsynet ændres fra en to-strengt organisering til en enstrengt.

Ordningen med et særligt tilsyn bestående af sagkyndige medlemmer, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, der er historisk betinget, foreslås således med lovforslaget nedlagt, og i stedet foreslås det, at Forsyningstilsynet fremover ledes af en direktør, som træffer afgørelser i sagerne og varetager øvrige opgaver og beføjelser, der er henlagt til Forsyningstilsynet. Direktøren vil blive udpeget af energi-, forsynings- og klimaministerens for en periode på fem år, der kan forlænges én gang med yderligere fem år.

Hvis direktøren går af inden udløbet af perioden, vil en ny direktør blive udpeget.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 78, stk. 1, og stk. 4 og 5, og § 79, jf. dette lovforslags § 15, nr. 4 og nr. 8.

Se i øvrigt bemærkningerne under afsnit 2.1.2 sammensætning, organisering og interne kompetenceforhold m.v.

Det er i den gældende § 78, stk. 3, i elforsyningsloven fastsat, at Energitilsynet ikke er undergivet instruktionsbeføjelse fra nogen. Den gældende formulering er fastsat ved § 1, nr. 21 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning,

lov om Energinet og lov om fremme af vedvarende energi (Gennemførelse af el- og gasdirektiverne m.v.), men svarer til en tidligere gældende bestemmelse. Bestemmelsen er en del af implementeringen af el- og gasdirektivernes krav om de nationale regulerende myndigheders uafhængighed og upartiskhed, jf. kapitel 9 og kapitel 8 i henholdsvis el- og gasdirektiverne. Tilsynets medlemmer skal være uafhængige af energisektorens parter. De må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen under udførelsen af deres opgaver og skal udføre deres hverv med upartiskhed, jf. elforsyningslovens § 79, stk. 2.

Sekretariatet for Energitilsynet er kun underlagt instruktionsbeføjelse fra Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 4, og personalet er underlagt de samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som Energitilsynets medlemmer, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 6.

Se endvidere afsnit 2.2. om Forsyningstilsynets uafhængighed og 7 om forholdet til EU-retten.

Med forslaget til *stk. 2* videreføres dette uafhængighedsprincip for Forsyningstilsynet, som i dag gælder for Energitilsynet.

Det foreslås derfor, at Forsyningstilsynet og tilsynets ledelse og personale er uafhængige og ikke kan modtage eller søge instruktion fra andre. Med den foreslåede formulering slås det fast, at Forsyningstilsynet som myndighed skal varetage sine opgaver i fuld uafhængighed uden mulighed for direkte involvering fra energi-, forsynings- og klimaministeren, ministeriet, andre myndigheder eller brancheinteresser. Derved vil den foreslåede bestemmelse gennemføre direktivernes artikel 35, stk. 4, litra b, (eldirektivet) og artikel 39, stk. 4, litra b, (gasdirektivet), hvorefter den regulerende myndigheds ledelse og personale handler uafhængigt af enhver markedsinteresse og ikke søger eller modtager direkte instrukser fra nogen regering eller anden offentlig eller privat enhed under udførelsen af reguleringsopgaverne.

Uafhængigheden skal således forstås i overensstemmelse med de nævnte direktiver. Det indebærer, at tilsynet ikke blot skal være organisatorisk uafhængigt, men også uafhængigt i praksis. Forsyningstilsynet skal således sikres en økonomisk uafhængighed, herunder skal det sikres, at tilsynet har et særskilt årligt budget med tilstrækkeligt personale og finansielle ressourcer, og at tilsynet selvstændigt skal kunne anvende budgettet. Det er herved vigtigt, at andre organisationer, herunder myndigheder, hverken direkte eller indirekte kan stille krav, der underminerer tilsynets budgetmæssige autonomi og mulighed for at varetage sine opgaver.

Uafhængigheden hindrer dog ikke, at Forsyningstilsynet fortsat kan drøfte spørgsmål om fortolkningen af sektorlovgivningen med ressortmyndigheden for sektorlovgivningen. Kravet om uafhængighed forhindrer heller ikke, at Forsyningstilsynet arbejder sammen med andre myndigheder, branchen, forbrugere og andre interessenter. Samarbejdet og dialogen med interessenterne inden for de sektorer, tilsy-

net fører tilsyn med, er hjemlet direkte i de foreslåede §§ 8 og 9.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under afsnit 2.2. om tilsynets uafhængighed og afsnit 7 om forholdet til EU-retten.

Som konsekvens af forslaget ophæves elforsyningslovens § 78, stk. 3 og 4, og § 79, stk. 2, jf. den foreslåede § 15, nr. 3 og nr. 8.

Efter elforsyningslovens § 79, stk. 4, kan energi-, forsynings- og klimaministeren afsætte et udpeget medlem eller en udpeget suppleant, hvis medlemmet eller suppleanten ikke længere opfylder uafhængighedskravet eller har overtrådt kravet om upartiskhed. Efter bestemmelsen kan ministeren derudover, efter indstilling fra formanden for Energitilsynet, afskedige et medlem eller en suppleant, som groft har tilsidesat sine pligter efter Energitilsynets forretningsorden. Bestemmelsen i det gældende stk. 4 gennemfører eldirektivets artikel 35, stk. 5, sidste pkt., og gasdirektivets artikel 39, stk. 5, litra b, sidste pkt.

Det foreslås med *stk. 3*, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal kunne afsætte Forsyningstilsynets direktør, hvis denne ikke længere opfylder kravet om uafhængighed, eller hvis denne groft har tilsidesat sine forpligtelser.

Der er for så vidt angår ministerens mulighed for at afsætte direktøren, hvis denne ikke længere opfylder kravet om uafhængighed, tale om en videreførelse af princippet bag den gældende bestemmelse for Energitilsynet, som findes i elforsyningslovens § 79, stk. 4, samt Energitilsynets forretningsorden, jf. nærmere afsnit 2.3.1.1.

Princippet om, at tilsynets ledelse ikke kan afskediges uden for de konkret nævnte grunde, skal ses på baggrund af eldirektivets og gasdirektivet, hvorefter topledelsen af nationale regulerende myndigheder kun kan afsættes i dens embedsperiode, hvis den ikke længere opfylder de direktivfastsatte betingelser om uafhængighed og upartiskhed, eller hvis ledelsen er fundet skyldig i tjenesteforseelse i henhold til national ret.

Med bestemmelsen fastsættes det, i hvilke tilfælde afskedigelse vil være mulig. Direktøren kan afskediges, hvis direktøren groft tilsidesætter sine forpligtelser. Ved grov tilsidesættelse af forpligtelser forstås bl.a., at direktøren ikke samvittighedsfuldt overholder de regler, der gælder for stillingen, eller ikke viser sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Direktøren har både ledelsesmæssige og tilsynsmæssige forpligtelser, og tilsidesættelse af nogle af disse forpligtelser indebærer, at ministeren kan afskedige direktøren. Forpligtelserne skal forstås i overensstemmelse med de almindelige nationale regler for ansættelse af ledende stillinger i det offentlige. Med den foreslåede ændrede organisering vil det være en forudsætning for Forsyningstilsy-

nets virke, at direktøren varetager sine opgaver og pligter efter reglerne, og at omverdenen, herunder branchen og energiforbrugerne, kan have tillid hertil. Direktøren varetager således en særligt betroet stilling, som indebærer skærpede vandelskrav, og direktørens forpligtelser skal således vurderes i overensstemmelse med disse skærpede vandelskrav.

Bestemmelsen indebærer, at direktøren ikke kan afskediges af andre grunde.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 79, stk. 4, jf. dette lovforslags § 15, nr. 8. § 15, nr. 8, ophæver hele § 79.

Med *stk. 4* bemyndiges energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om Forsyningstilsynets uafhængighed. Med bestemmelsen videreføres den bemyndigelse, ministeren har i medfør af elforsyningslovens § 79, stk. 2, sidste pkt. Det vil være regler, som skal bidrage til at sikre Forsyningstilsynets og personalets fulde uafhængighed. Sådanne regler vil f.eks. kunne indeholde bestemmelser vedrørende direktørens og personalets mulighed for at udføre aktiviteter ved siden af deres stillinger i Forsyningstilsynet.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 79, stk. 2, sidste pkt., jf. dette lovforslags § 15, nr. 8. § 15, nr. 8, ophæver hele § 79.

### Til § 3

Efter gældende regler varetager Energitilsynet en række opgaver på energiområdet i henhold til bestemmelser herom i sektorlovgivningen (elforsyningsloven, naturgasforsyningslovens, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget samt regler udstedt i medfør af disse love). Energitilsynet varetager desuden som national regulerende myndighed i henhold til EU-direktiver om elforsyning og naturgasforsyning opgaver efter EU-retsakter, der tillægger de nationale regulerende myndigheder beføjelser.

Det foreslås med *stk. 1, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i det omfang, det fastsættes i lov om Forsyningstilsynet og i den i bestemmelsen nævnte sektorlovgivning (elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf), kaldet sektorlovgivningen. Dermed oprettes der med bestemmelsen et nyt tilsyn med forsyningssektorerne til erstatning for Energitilsynet, som nedlægges med ophævelsen af § 78, stk. 1, i elforsyningsloven.

Med *stk. 1, 2. pkt.*, slås det fast, at tilsynet endvidere varetager opgaver direkte i medfør af EU-retsakter, der tillægger nationale energireguleringsmyndigheder beføjelser. Det drejer sig for nuværende om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for naturgas og Europa-Parlamentets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og EU-retsakter vedtaget i medfør af disse, f.eks. Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer. Disse forordninger er således en del af den sektorlovgivning, som Forsyningstilsynet skal varetage opgaver efter.

Bestemmelsen har karakter af en henvisning, og Forsyningstilsynet vil med den foreslåede formulering til enhver tid skulle varetage de opgaver og beføjelser, som er fastsat i sektorlovgivningen. Dette omfatter både national lovgivning og EU-retsakter, der tillægger de nationale regulerende myndigheder beføjelser.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet ved lovens ikrafttræden skal overtage det nuværende Energitilsyns opgaver på energiområdet. Lovforslaget er herudover udformet på en sådan måde, at der på et senere tidspunkt vil være mulighed for at udvide Forsyningstilsynets opgaver til at omfatte andre forsyningsformer end de omfattede forsyningssektorer, jf. § 3, stk. 1. Sådanne udvidelser af Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser vil skulle gennemføres ved lovændring, dels af den relevante sektorlovgivning, dels af lov om Forsyningstilsynet.

Efter elforsyningslovens § 80 kan Energitilsynet behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Ud over at tage stilling til klager og udføre tilsynsopgaver kan tilsynet således efter elforsyningslovens § 82, stk. 4-5, iværksætte generelle analyser og undersøgelser af forsyningssektorerne.

Elforsyningslovens § 80 foreslås videreført med *stk. 2*, der er uændret bortset fra navneændringen. Det indebærer, at Forsyningstilsynet fortsat kan behandle og afgøre sager på eget initiativ, men også på grundlag af anmeldelse eller klage. Herudover skal Forsyningstilsynet fortsat kunne iværksætte generelle analyser og undersøgelser af forsyningssektorerne med henblik på at kunne vurdere forholdet mellem omkostninger og ydelser eller virke for fusioner og samarbejde mellem forsyningsvirksomhederne for gennem strukturrationaliseringer at opnå effektiviseringsgevinster til gavn for forbrugerne. De sager, Forsyningstilsynet får beføjelser til at behandle og afgøre, fremgår af sektorlovgivningen.



Sektorlovgivningen er den lovgivning og EU-regulering, som fremgår af stk. 1. Det vil sige lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf. Hertil kommer de EU-retsakter, som tillægger nationale regulerende myndigheder beføjelser, hvilket vil sige Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for naturgas og Europa-Parlamentets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet, i højere grad end Energitilsynet gør i dag, vil skulle varetage opgaver med generelle analyser og undersøgelser af forsyningssektorerne, og der foreslås derfor fastsat nærmere regler herom i andre dele af den foreslåede lov, herunder om overvågnings- og analyseopgaver m.v. Se hertil bemærkningerne til § 4.

Forsyningstilsynet vil i lighed med Energitilsynet især skulle behandle anmeldelser af priser og betingelser, som virksomhederne efter sektorlovgivningen er forpligtigede til at anmelde, jf. sektorlovgivningen.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 80, jf. dette lovforslags § 15, nr. 9.

Det foreslås med *stk. 3*, at Forsyningstilsynet ikke behandler klager om civilretlige tvister. Med bestemmelsen fastsættes en afgrænsning af Forsyningstilsynets kompetence, som svarer til den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., og bestemmelsen foreslås flyttet til lov om Forsyningstilsynet.

Elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., skal sikre, at konkrete klager om civilretlige mellemværender mellem en energiforbruger og en forsyningsvirksomhed kan behandles ved Ankenævnet på Energiområdet og ikke ved Energitilsynet. Afgrænsningen af tilsynets kompetence baserer sig på sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister. Den fastsatte kompetenceafgrænsning gælder i forhold til alle civilretlige klager, herunder også klager fra erhvervsdrivende. I hvilket omfang ankenævnet behandler civilretlige klager fra forbrugende erhvervsdrivende, fastsættes i ankenævnets vedtægter. Der ændres med den foreslåede § 3, stk. 3, ikke ved grænserne mellem Forsyningstilsynets kompetencer og de mellemværender, som behandles ved Ankenævnet på Energiområdet.

Derimod kan der være tale om, at Forsyningstilsynet skal behandle andre former for klager. Det fremgår således af el-direktivets artikel 37, stk. 11, og gasdirektivets artikel 41, stk. 11, at enhver part, der ønsker at klage over en transmissions- eller distributionssystemoperatør samt, på gasområ-

det, en lager- eller LNG-systemoperatør i forbindelse med den pågældende operatørs forpligtelser i henhold til direktiverne, kan indbringe en klage for den nationale regulerende myndighed med henblik på, at der træffes afgørelse inden for en nærmere angivet frist. Det gælder også slutbrugere, som har adgang til at klage over net- og transmissionsvirksomheders urimelige eller ulovlige vilkår. Forsyningstilsynet er i medfør af stk. 2 forpligtet til at behandle disse klager.

Det er ikke hensigten med overflytningen af bestemmelsen at ændre på, at der fortsat skal ske tæt koordinering og orientering mellem Forsyningstilsynet og det privat ankenævns aktiviteter, bl.a. med henblik på at sikre, at det private ankenævns afgørelser i en række konkrete sager kan føre til en generel fremadrettet indgriben fra Forsyningstilsynets side, samt at klager vedrørende rent offentligretlige tvister undergives behandling i Forsyningstilsynet uden unødigt forsinkelse.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., jf. dette lovforslags § 15, nr. 3.

#### *Til § 4*

Bestemmelsen er ny. Energitilsynet har dog efter gældende regler i sektorlovgivningen, navnlig i elforsyningslovens § 82, stk. 4 og 5, visse opgaver med at overvåge, registrere, analysere og offentliggøre forhold inden for energisektoren. Tilsynet udfører især sådanne opgaver i relation til markedsstruktur, herunder ejerskab og antallet af selskaber og fusioner, antal klagesager på tværs af reguleringen, sagsbehandlingstider i Sekretariatet for Energitilsynet, prisinformation og prisudvikling, konkurrence og forbrugermobilitet på slutbrugermarkederne samt indtægtsrammer, benchmarkingresultater og effektiviseringskrav på el- og gasområdet. Energitilsynet varetager visse af opgaverne i henhold til regler, der implementerer EU-reguleringen på el- og naturgasområdet.

Der foreslås med *stk. 1* en bestemmelse, hvorefter Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere forhold inden for forsyningssektorerne, herunder forhold på tværs af disse sektorer. Ved forsyningssektorer forstås i § 4 de sektorer, som er omfattet af sektorlovgivningen. Sektorlovgivningen er den lovgivning og EU-regulering, som fremgår af § 3, stk. 1. Det vil sige elforsyningslovens, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf. Hertil kommer de EU-retsakter, som tillægger nationale regulerende myndigheder beføjelser, hvilket vil sige Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for naturgas og Europa-

Parlamentets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne.

Det er hensigten, at øget overvågning og analyser på tværs af forsyningssektorerne vil bidrage til at tilvejebringe et forbedret grundlag for en løbende vurdering og udvikling af reguleringen af sektorerne.

Med lovforslaget får Forsyningstilsynet mulighed for at foretage alle de analyser og overvågningsopgaver, som, Forsyningstilsynet vurderer, er nødvendige for at efterse, at forsyningssektorerne udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som Forsyningstilsynet skal varetage, herunder efter lovforslagets § 1.

I dag administreres reguleringen på f.eks. el-, naturgas- og varmforsyningsområdet som adskilte sektorer, da tilsynet ikke efter lovgivningen foretager systematiserede sammenligninger og analyser på tværs af forsyningssektorerne.

Lovforslaget bemyndiger og forpligter Forsyningstilsynet til at foretage undersøgelser og analyser på tværs af forsyningssektorerne og sikrer, at resultatet heraf videregives til ministeren, således at resultater og erfaringer m.v. kan indgå i regeludviklingen og i ministerens og Folketingets vurdering af udviklingen i forsyningssektorerne. Opgaverne er et supplement til de opgaver, som Forsyningstilsynet fortsat skal løse efter sektorlovgivningen.

Overvågning og analyser gennemført i henhold til den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis kunne omfatte overvågning af investeringsniveau og produktivitet i sektorerne, overvågning og analyser af overskud og forrentning af egenkapital og investeret kapital samt analyser af omkostninger til varetagelsen af politiske og samfundsmæssige hensyn i reguleringen.

–Overvågningen og analyserne skal ske i overensstemmelse med eventuelle regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5.

Energitilsynet skal efter den gældende regulering gøre energi-, forsynings- og klimaministerens opmærksom på forhold, som, Forsyningstilsynet mener, kan have betydning for løsningen af opgaverne efter elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven med bl.a. udstedelse, ændring og kontrol med bevillinger, jf. elforsyningslovens § 83, stk. 1, og naturgasforsyningslovens § 43, stk. 1, samt gøre Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på forhold, som tilsynet mener, kan være i strid med konkurrencelovgivningen, jf. elforsyningslovens § 83, stk. 2, og naturgasforsyningslovens § 43, stk. 2. Sidstnævnte bestemmelser om orientering af konkurrencemyndighederne har til formål at gennemføre bestemmelser i el- og gasdirektiverne. Desuden skal Energitilsynet gøre energi-, forsynings- og klimaministerens opmærksom på forhold, som tilsynet mener, kan have betydning for

ministerens varetagelse af opgaver efter lov om varmforsyning, jf. varmforsyningslovens § 23 b, stk. 8.

I bekendtgørelse nr. 163 af 26. februar 2000 om Energitilsynets opgaver er det fastsat, at Energitilsynet, hvis tilsynet i forbindelse med varetagelsen af tilsyns- og klagefunktioner på energiområdet i overensstemmelse med elforsyningslovens og varmforsyningslovens formål finder, at der er forhold, som modarbejder de nævnte loves formål, skal tilsynet gøre ministeren opmærksom herpå.

Det er afspejlet i aftalen om ”Et Stærkt Forsyningstilsyn”, at tilsynsmyndighedens erfaringer med administrationen af sektorlovgivningen i højere grad, end det sker i dag, skal inddrages i administrationen og udviklingen af reguleringen af energiområdet. Det skal bl.a. medvirke til at forhindre, at reguleringen gælder i længere perioder uden de forudsatte effekter eller eventuelt med nedsat eller uønsket effekt.

Det foreslås med *stk. 2*, at Forsyningstilsynet løbende og inden for rimelig tid orienterer energi-, forsynings- og klimaministerens om forhold efter *stk. 1*. Det vil sige forhold, som er nødvendige for at efterse, at forsyningssektorerne udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som Forsyningstilsynet skal varetage. Desuden skal tilsynet orientere om forhold som i særlig grad vurderes at have ministerens interesse. Det kan bl.a. dreje sig om forhold, som medierne interesserer sig for, eller forhold, som er omtvistede, f.eks. fordi tilsynet ændrer praksis eller træffer en principiel afgørelse. Det drejer sig også om forhold, som har væsentlig betydning for Forsyningstilsynets varetagelse af sine opgaver. Det kan f.eks. være løbende orientering om forhold omfattet af tilsynets overvågning og analyser.

Bestemmelsen skal sikre, at energi-, forsynings- og klimaministerens inden for rimelig tid orienteres om de nævnte forhold, og dermed medvirke til, at ministeren, eventuelt med inddragelse af Folketinget, rettidigt kan tage stilling til utilsigtede forhold i reguleringen af forsyningssektorerne.

En forudsætning for effektive forsyningssektorer er et vel fungerende tilsyn, og bestemmelsen skal derfor sikre, at ministerens løbende gøres opmærksom på forhold, som har væsentlig betydning for Forsyningstilsynets varetagelse af sine opgaver.

Der kan eksempelvis være tale om, at Forsyningstilsynet bruger store ressourcer på at administrere regler, hvor resourceforbruget efter Forsyningstilsynets vurdering ikke står i et rimeligt forhold til effekten af reglerne eller efter Forsyningstilsynets vurdering kunne være anvendt med bedre effekt på anden måde. Der kan eksempelvis også være tale om, at reguleringen efter Forsyningstilsynets opfattelse er udformet på en måde, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for Forsyningstilsynet at føre et effektivt tilsyn med de pågældende regler. Det kan ligeledes være forhold ved reguleringen, der medfører en ineffektiv efterlevelse af de målsætninger, som tilsynet skal påse efter

lovforslagets § 1, eller regulering, som fører til unødige administrative byrder for forsyningsvirksomheder eller forbrugere.

Det skal understreges, at Forsyningstilsynet vil skulle administrere den til enhver tid gældende regulering, herunder den uafhængighed, som fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, og at bestemmelsen alene vil medføre en pligt for Forsyningstilsynet til inden for rimelig tid at orientere energi-, forsynings- og klimaministeren med henblik på, at ministeren til enhver tid har de bedst mulige forudsætninger for at vurdere forholdene i forsyningssektorerne, herunder eventuelt søge den pågældende del af reguleringen ændret.

Det foreslås med *stk. 3*, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan anmode Forsyningstilsynet om at bidrage med oplysninger om nærmere angivne forhold på forsyningsområdet, nemlig forhold omfattet af analyser og overvågning efter *stk. 1*. Heri ligger bl.a., at ministeren kan anmode tilsynet om at foretage nærmere definerede analyser af disse forhold og konkrete forslag til udviklingen af reguleringen. Det kunne f.eks. være forslag til nye regler i udkastform, som ministeren kan arbejde videre med. En sådan bestemmelse om, at ministeren kan bestille analyse og oplysninger, findes ikke i den gældende lovgivning. Imødekommelsen heraf skal ske i fuld uafhængighed.

Baggrunden for bestemmelsen er, at tilsynsmyndighedens kompetencer og viden i højere grad ønskes inddraget i Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets administration og udvikling af reguleringen af forsyningssektorerne. Blandt andet er det hensigten, at bestemmelsen skal sikre, at ministeren kan tilvejebringe et fuldt tilstrækkeligt grundlag for sin betjening af Folketinget, eksempelvis ved besvarelser af folketings spørgsmål og udarbejdelse af ny lovgivning, og for arbejdet med udvikling af initiativer og strategier m.v., der eventuelt først på længere sigt vil udmønte sig i en ændring af lovgivningen.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil med den foreslåede bestemmelse kunne anmode Forsyningstilsynet om at bidrage med oplysninger og forslag til brug for ministeriets løbende opgaver med at administrere og udvikle reguleringen på forsyningsområdet.

Det forudsættes, at energi-, forsynings- og klimaministeren i anmodningen skal beskrive og afgrænse de nærmere forhold, der ønskes oplysninger om eller forslag til. Ministeren vil således, eventuelt i samarbejde med Forsyningstilsynet, skulle formulere præcise rammer for anmodningen, herunder krav til typen af oplysninger m.m. Bestemmelsen giver også mulighed for, at ministeren kan anmode Forsyningstilsynet om konkrete bidrag til det lov- og regelforberedende arbejde.

Det er ikke et krav, at oplysninger afgives skriftligt. Det ligger således i bestemmelsen, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan indkalde Forsyningstilsynet til møder om de

forhold, som tilsynet oplyser og orienterer ministeren om. Ministeren kan i den forbindelse indkalde til regelmæssige møder, hvor tilsynets orientering til ministeren er på dagsordenen. Men det kan også dreje sig om ad hoc-møder, hvis ministeren bliver opmærksom på et forhold inden for tilsynets kompetence, som ministeren er særligt interesseret i, og ministeren ønsker tilsynets syn herpå eller oplysninger om forholdet, som tilsynet er nærmest til at ligge inde med.

Det er Forsyningstilsynet, der selvstændigt vil skulle vurdere, om en konkret anmodning kan imødekommes inden for den givne økonomiske ramme og uden at kompromittere Forsyningstilsynets uafhængighed i forhold til løsningen af deres øvrige opgaver, jf. også *stk. 4*.

Forsyningstilsynet vil kunne og skulle afslå at imødekomme en anmodning fra ministeren efter *stk. 3*, hvis Forsyningstilsynet finder, at en imødekommelse må anses for at være i strid med Forsyningstilsynets uafhængige status, jf. § 2, *stk. 2*. Bestemmelsen skal sikre, at ordningen efter *stk. 3* ikke kan være i strid med krav til Forsyningstilsynets uafhængighed, herunder de EU-retlige krav om energiregulatormyndighedens budgetmæssige uafhængighed.

Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver efter anmodning fra ministeren må ikke være egnede til at påvirke Forsyningstilsynets varetagelse af opgaverne som uafhængig energireguleringsmyndighed. Bestemmelsen skal derfor udelukke en potentiel påvirkning af Forsyningstilsynets saglige og faglige varetagelse af opgaver som uafhængig regulerende myndighed. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at ministeren ikke ved formuleringen af anmodninger efter *stk. 3* risikerer at foregribe eller på anden måde påvirke Forsyningstilsynets udførelse af sine opgaver, herunder foranledige ændringer i de oplysninger og analyseresultater, som Forsyningstilsynet bidrager med. Tilsynet skal selv foretage metodevalg og tilrettelægge analyser m.v. Bestemmelsen hænger sammen med det foreslåede *stk. 4* om, at tilsynet selv – inden for eventuelle regler fastsat af ministeren, jf. *stk. 5* – fastlægger arbejdet med opgaven.

Det er således alene Forsyningstilsynet, der endeligt afgør, om ministerens anmodning kan imødekommes. Finder Forsyningstilsynet, at en anmodning fra ministeren ikke ligger inden for rammerne af Forsyningstilsynets uafhængige status, vil Forsyningstilsynet have pligt til at afvise anmodningen. Dette er dog ikke til hinder for, at Forsyningstilsynet med respekt for uafhængigheden kan indgå i et samarbejde med ministeriet om gennemførelsen af opgaven. Forsyningstilsynet vil f.eks. kunne medvirke til at tilpasse formuleringen af anmodningen, så denne kan imødekommes.

Et afslag kan f.eks. være begrundet i, at ministerens anmodning kræver så omfattende ressourcer hos Forsyningstilsynet, at en imødekommelse ikke kan ske inden for den finansiering, som skal opkræves i medfør af lovforslagets § 11, eller at det går ud over opgaver, som Forsyningstilsynet skal udføre efter sektorlovgivningen, idet imødekommelse i så

fald ville udfordre tilsynets budgetmæssige uafhængighed, jf. bemærkningerne i afsnit 2.2. og til § 2, stk. 2. De personalemæssige ressourcer i Forsyningstilsynet forventes at gå på tværs af opgaver efter sektorlovgivningen og opgaver efter lov om Forsyningstilsynet, og afslag kan således begrundes med, at Forsyningstilsynets personale ville være nødt til at nedprioritere opgaver efter sektorlovgivningen, hvis anmodningen skal imødekommes, hvilket ville være i strid med den budgetmæssige uafhængighed.

Det forventes almindeligvis, at Forsyningstilsynet imødekommer en anmodning fra ministeren, hvis Forsyningstilsynet ikke vurderer, at en imødekommelse af anmodningen må anses for at være i strid med Forsyningstilsynets uafhængige status, jf. lovforslaget § 2, stk. 2, herunder den budgetmæssige autonomi.

Det foreslås på den baggrund med *stk. 4*, at Forsyningstilsynet selv fastlægger prioritering og omfang af opgaverne med overvågning og analyser og orientering af ministeren, herunder efter anmodning fra ministeren. Det vil sige, at tilsynet selv afgør, hvordan arbejdet med overvågning og analyser udføres. Det indebærer, at tilsynet beslutter, hvilke forhold tilsynet overvåger og analyserer, ligesom tilsynet selv beslutter omfanget af opgaven. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at tilsynet i sin overvågning og analyser ikke påvirkes udefra, herunder af ministeren, ministeriet, branchen m.fl., som kunne have interesse i resultaterne af overvågning og analyser.

Det foreslås med *stk. 5*, at energi-, forsynings- og klimaministerens kan fastsætte nærmere regler om, hvilke overvågnings- og analyseopgaver Forsyningstilsynet skal varetage efter stk. 1, og om de overordnede rammer herfor.

Stk. 5 forventes anvendt til at fastsætte regler om faste tilbagevendende overvågnings- og analyseopgaver, der skal medvirke til at tilvejebringe løbende grundlag for en vurdering og udvikling af reguleringen af energisektorerne som nævnt i stk. 1. Det kan for eksempel være regler om, at Forsyningstilsynet med en fast kadence skal overvåge og analysere nærmere bestemte forhold i sektoren, såsom investeringsniveau, forrentning af egenkapital og investeret kapital, forsyningssikkerhed, markedsstruktur og lignende. Ministeren har ingen instruktionsbeføjelse over for Forsyningstilsynet i relation til, hvorledes Forsyningstilsynet løser opgaverne inden for rammerne af de fastsatte regler, jf. bestemmelsen i § 2, stk. 2. Tilsynet skal inden for disse rammer selv fastlægge arbejdet med opgaven, jf. stk. 4.

Overvågningen og analyserne foretages af Forsyningstilsynet i fuld uafhængighed, og de endelige resultater af analyserne forudsættes offentliggjort, bl.a. på Forsyningstilsynets hjemmeside. Offentliggørelse skal ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om tavshedspligt. Ministeren kan i medfør af stk. 5 fastsætte krav om offentliggørelse.

§ 4 vil først blive sat i kraft, når Forsyningstilsynet er etableret, og der er taget nærmere stilling til omfanget og indholdet af analyserne og overvågning. Der henvises til bemærkningerne til § 14.

#### Til § 5

Efter elforsyningsloven § 82, stk. 1, aflægger Energitilsynet årligt beretning om sin virksomhed og varetagelsen af tilsynets opgaver til energi-, forsynings og klimaministerens, Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder. I praksis udarbejder Energitilsynet to slags rapporter. Det drejer sig dels om en rapport, der specifikt er rettet til ministeren, og som også omfatter varmeområdet, dels en rapport, der udarbejdes primært til Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder med henblik på opfyldelse af Energitilsynets forpligtelse efter el- og gasdirektiverne, men som ligeledes oversendes til ministeren. Bestemmelsen blev ændret ved § 1, nr. 24, i lov nr. 466 af 18. maj 2011. Det fremgår, at det med den gældende formulering fortsat skulle være muligt at opretholde de to slags rapporter. Rapporterne offentliggøres på Energitilsynets hjemmeside.

Det findes mest hensigtsmæssigt, at rammerne for Forsyningstilsynets aflæggelse af årlig beretning flyttes fra elforsyningsloven til den nye lov om Forsyningstilsynet.

Det foreslås på den baggrund med *stk. 1*, at det i lov om Forsyningstilsynet fastsættes, at Forsyningstilsynet årligt aflægger rapporter om sin virksomhed og varetagelse af sine opgaver til energi-, forsynings- og klimaministerens, Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder. Det vil med den foreslåede formulering fortsat være muligt at opretholde tilsynets udarbejdelse af de to slags rapporter. Der er ikke til sigtet nogen ændring med den sproglige tilpasning fra ”beretning” til ”rapporter”.

Rapporten, der primært udarbejdes til Europa-Kommissionen og agenturet, skal sikre opfyldelse af krav i eldirektivets artikel 37, stk. 1, litra e, og gasdirektivets artikel 41, stk. 1, litra e, og skal derfor redegøre for varetagelsen af tilsynets opgaver i henhold til direktiverne. Dermed skal denne rapport også fremover omfatte tilsynets tilsynsopgaver og opgaver, der indebærer en mere bred overvågning af markedet og markedsprocesser for at sikre velfungerende konkurrencebaserede markeder, både på detail- og engrosniveau. Desuden vil rapporten også skulle omfatte Forsyningstilsynets samarbejde med andre medlemslandes regulerende myndigheder og Europa-Kommissionen. Rapporten vil skulle redegøre for hvilke skridt, der er taget, og hvilke resultater der er opnået for hver af disse opgaver. Rapporten vil desuden i overensstemmelse med eldirektivets artikel 37, stk. 1, litra g,

og gasdirektivets artikel 41, stk. 1, litra g, skulle indeholde en vurdering af foreneligheden af Energinets investeringsplaner med den tiårige europæiske netudviklingsplan. Vurderingen vil kunne omfatte anbefalinger til at ændre disse investeringsplaner.

Rapporten rettet til energi-, forsynings- og klimaministeren skal gøre rede for Forsyningstilsynets virksomhed og varetagelse af opgaver efter denne lov. For eksempel skal rapporten redegøre for det samarbejde og den dialog, som Forsyningstilsynet i det forløbne år har haft med andre myndigheder, brancher, interesseorganisationer og forbrugere, samt et eventuelt nedsat kontaktudvalg efter den foreslåede § 8. Samarbejdet med andre myndigheder, brancher, interesseorganisationer og forbrugere er i øvrigt reguleret i den foreslåede § 9 m.v.

Det forudsættes, at rapporten til ministeren endvidere skal redegøre for forhold vedrørende reguleringen af de enkelte sektorer, som efter tilsynets opfattelse strider imod hensigten med lovgivningen, eller som vurderes at have energi-, forsynings- og klimaministerens interesse eller generel politisk interesse i øvrigt. Det kan f.eks. være forhold omfattet af Forsyningstilsynets overvågning og analyser, jf. § 4. Om det nærmere indhold af aftalen henvises til afsnit 1.

Det er således intentionen, at Forsyningstilsynet i rapporten til ministeren behandler forhold, der som minimum skal behandles under hensyn til det generelle ønske om at øge gennemsigthed og gøre bedre brug af Forsyningstilsynets kompetencer og viden. Det vil fortsat påhvile Forsyningstilsynet at tage stilling til, hvilke forhold der i øvrigt bør behandles i rapporten.

Det er især vigtigt, at Forsyningstilsynet redegør for forhold, som strider imod hensigten med lovgivningen. Det skal forstås bredt som dækkende forhold, der strider imod intentionen med sektorlovgivningen, som den er formuleret i bl.a. lovgivningens formålsbestemmelser, eller som den må antages at være vurderet på baggrund af den gældende regulering af forsyningssektorerne i en bredere kontekst, herunder sammenhængen mellem reguleringen af de forskellige sektorer. Der kan eksempelvis være tale om utilsigtede virkninger i form af unødigt høje priser for forbrugere, unødvendige administrative byrder for selskaberne og uklare regler, der skaber usikkerhed i branchen.

Oplysninger herom i rapporten til ministeren skal sikre, at ministeren oplyses om forhold, som Forsyningstilsynet vurderer, har ministerens interesse eller har generel politisk interesse i øvrigt. Det vil navnlig kunne omfatte en række af de analyser, der er foretaget, men kan også omfatte væsentlige afgørelser, der er blevet truffet i Forsyningstilsynet, eller afgørelser som forventes truffet i den nære fremtid.

Det foreslås med *stk. 2*, at det udtrykkeligt kræves, at rapporter efter *stk. 1* offentliggøres på Forsyningstilsynets hjemmeside. Offentliggørelse skal ske i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om bl.a. tavshedspligt.

Som konsekvens af forslaget ophæves § 82, stk. 1, i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 15, nr. 10.

#### Til § 6

Bestemmelsen er ny.

Energitilsynet varetager dog en række opgaver af forskellig karakter efter sektorlovgivningen og kan herunder på eget initiativ iværksætte generelle analyser og undersøgelser af brancherne. Der findes ikke i dag bestemmelser om, at Energitilsynet skal redegøre for, hvilke aktiviteter der forventes fokuseret på i de følgende år. I andre EU-lande anvendes udarbejdelsen af en arbejdsplan til at skabe gennemsigtighed og inddragelse af relevante parter.

En øget gennemsigtighed, åbenhed om og inddragelse af branchen, forbrugerorganisationer og øvrige interessenter i forbindelse med de opgaver, som Forsyningstilsynet varetager for forsyningssektorerne kan styrkes ved udarbejdelse af en arbejdsplan for forventede fokusområder.

Med henblik på at skabe gennemsigtighed, åbenhed og inddragelse foreslås det med *stk. 1*, at Forsyningstilsynet får pligt til at udarbejde en arbejdsplan.

§ 6 vil dog først blive sat i kraft, når Forsyningstilsynet er etableret, og der er taget nærmere stilling til omfanget og indholdet af arbejdsplanen. Se hertil bemærkningerne til § 14.

Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre arbejdsplanen på sin hjemmeside, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Ministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3* kunne fastsætte regler om udarbejdelsen af planen, herunder indholdet af planen. Det vil f.eks. kunne fastsættes, at Forsyningstilsynets dialog med et eventuelt nedsat kontaktudvalg skal berøres i arbejdsplanen.

Ministeren kan endvidere fastsætte frister for udarbejdelse af arbejdsplanen. Det vil således kunne fastsættes, at der med fast kadence skal udarbejdes en arbejdsplan, som vedrører en nærmere defineret periode. Det kan for eksempel være regler om, at Forsyningstilsynet skal udarbejde en arbejdsplan over forventede fokusområder de følgende tre år.

Det kan tillige fastsættes, at branchen og andre relevante parter, herunder et eventuelt nedsat kontaktudvalg, skal høres forud for Forsyningstilsynets færdiggørelse af arbejdsplanen. Det forventes, at bemærkninger fra høringen vil skulle indgå som en del af grundlaget for Forsyningstilsynets arbejde med arbejdsplanen, men at Forsyningstilsynet ikke er forpligtet til at indarbejde bemærkninger eller imødekomme forslag. Det er Forsyningstilsynet alene, der beslutter indholdet af den endelige plan, hvilket også følger af EU-krav om Forsyningstilsynets uafhængighed, jf. § 2, stk. 2.

### Til § 7

Bestemmelsen er ny. Energitilsynet kan dog efter nærmere regler herom i sektorlovgivningen indhente de oplysninger, som er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, jf. eksempelvis elforsyningslovens § 84, naturgasforsyningslovens § 45, og varmforsyningslovens § 23 b, stk. 5.

I tilknytning til de foreslåede nye opgaver med analyse og overvågning m.v., jf. lovforslagets § 4, stk. 1, foreslås det med lovforslagets § 7, at Forsyningstilsynet tillige skal have mulighed for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at varetage opgaven med analyser og overvågning efter § 4, stk. 1. Det kan eksempelvis være relevant at indhente oplysninger om investeringer, anlæg, tekniske installationer, forrentning og overskud, priser, aftaleforhold m.v.

Det foreslås således i *stk. 1*, at Forsyningstilsynet hos forsyningsvirksomheder, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med, samt disses koncernforbundne virksomheder, kan indhente de oplysninger, som er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver efter lovens § 4, stk. 1.

Det skøn, som Forsyningstilsynet foretager ved anvendelsen af § 7, skal foretages i overensstemmelse med dansk rets almindelige principper, herunder forvaltningsretlige principper, og lovgivningen i øvrigt. Udøvelsen af beføjelsen efter den foreslåede bestemmelse vil således skulle ske inden for grænserne af retssikkerhedsloven. Beføjelsen til at indhente oplysninger vil skulle udøves proportionalt. Det vil sige, at bestemmelsen kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis anvendelsen af bestemmelsen står i et rimeligt forhold til formålet.

Oplysninger, som Forsyningstilsynet allerede er i besiddelse af, eller som Forsyningstilsynet indhenter i medfør af sektorlovgivningen til varetagelse af opgaver efter sektorlovgivningen, vil ikke skulle eller kunne indhentes med hjemmel i § 7 i lov om Forsyningstilsynet.

Afgrænsningen af, hvilke virksomheder Forsyningstilsynet kan indhente oplysninger hos, svarer til afgrænsningen af

forsyningsvirksomheder, der er omfattet af regler om oplysningspligt efter sektorlovgivningen, hvilket vil sige elforsyningslovens § 84, stk. 1, naturgasforsyningslovens § 45, stk. 1, og varmforsyningslovens § 23 b, stk. 5. For så vidt angår forsyningsvirksomheder efter elforsyningsloven drejer det sig om bevillingspligtige virksomheder, Energinet, andre elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder. Efter naturgasforsyningsloven er det bevillingspligtige selskaber, Energinet, naturgasleverandører, og efter varmforsyningsloven virksomheder, som ejer anlæg omfattet af varmforsyningsloven (kollektive varmforsyningsanlæg, jf. varmforsyningslovens § 2). Hertil kommer disses koncernforbundne virksomheder, hvis der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem virksomhederne.

De omfattede virksomheder er både forsyningsvirksomheder omfattet af loven, men også disses koncernforbundne virksomheder. Ved begrebet »koncern« forstår en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder. Det svarer til definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, afsnit B. Tilsynet kan anvende beføjelsen i forhold til den koncernforbundne virksomhed, hvis der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem denne virksomhed og virksomheden omfattet af loven. Når der ikke har været transaktioner mellem den virksomhed omfattet af loven og den koncernforbundne virksomhed, vil Forsyningstilsynet ikke med hjemmel i § 7 kunne indhente oplysninger hos den koncernforbundne virksomhed. Hvis det formelle kriterium, at der har været en transaktion mellem virksomhederne, er opfyldt, kan Forsyningstilsynet desuden kun få adgang med det formål om at kontrollere den pågældende transaktion. § 7 tillader nemlig kun indhentning af »oplysninger, som er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver med overvågning og analyser efter § 4, stk. 1.«.

Denne adgang vil give Forsyningstilsynet mulighed for at få de nødvendige oplysninger, som Forsyningstilsynet har brug for til varetagelse af Forsyningstilsynets opgaver, f.eks. til sammenligning med andre virksomheder og på tværs af forsyningssektorer. En sådan anmodning vil f.eks. kunne være relevant i situationer, hvor det er nødvendigt for Forsyningstilsynet at fremskaffe oplysninger fra virksomhederne i en ensartet form for at muliggøre en sammenligning på tværs af virksomheder og sektorer.

Ved tilvejebringelse af oplysninger forstås, at Forsyningstilsynet kan anmode virksomhederne om at udarbejde oplysninger, som ikke allerede er eksisterende. Det kan f.eks. være mindre beregninger af enkeltstående emner eller sammenligninger på tværs af regnskabsår for så vidt angår de emner, som Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere. Som et eksempel på de oplysninger, som kan kræves tilvejebragt, kan nævnes situationer, hvor en forsyningsvirksomheds eget regnskab er funktionsopdelt, således at lønomkostninger er spredt på de enkelte funktioner. I den situation vil tilsynet, efter forslaget til § 7 kunne anmode virksomheden om at tilvejebringe oplysninger, der viser virksomhedens samlede lønomkostninger.

Derimod kan Forsyningstilsynet ikke med hjemmel i bestemmelsen anmode virksomhederne om at udarbejde hele rapporter om de emner, som Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere. Anmodningen om tilvejebringelse af oplysninger skal kunne opfyldes ved en rimelig ressourceindsats. Det indebærer en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger, som metoden og formen. Der vil således f.eks. ikke kunne anmodes om oplysninger, hvis indhentelse indebærer ændringer i de regulerede virksomheders IT- og regnskabssystemer.

Fremsender virksomheder nævnt i stk. 1 ikke inden for en rimelig frist de oplysninger, som Forsyningstilsynet anmoder om, kan Forsyningstilsynet med det foreslåede *stk. 2* påbyde virksomheden at sende oplysningerne inden en nærmere angivet frist. Overtrædelse af et sådant påbud kan medføre strafferetlige sanktioner efter bestemmelsen i § 13. Forsyningstilsynets afgørelser om påbud efter *stk. 2* vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. den foreslåede klagebestemmelse i § 12.

Med *stk. 3* foreslås det, at Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om indhentelsen af oplysninger efter *stk. 1*. *Stk. 3* indebærer, at tilsynet kan fastsætte regler om indholdet i de oplysninger, som skal afgives, tidsfrister herfor og formen på oplysningerne. *Stk. 3* indebærer, at Forsyningstilsynet kan fastsætte proceduremæssige regler for indhentelsen af oplysninger, således at Forsyningstilsynet ikke nødvendigvis skal kontakte alle forsyningsvirksomheder om indhentelsen særskilt for hver analyse- og overvågningsopgave. Det vil især være relevant, hvor Forsyningstilsynet på tilbagevendende basis har behov for ensartede oplysninger, som således vil kunne indhentes sammen med andre oplysninger, der indberettes jævnlige til tilsynet.

Det forventes, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om, at oplysninger, som Forsyningstilsynet på fast tilbagevendende basis har brug for, skal indberettes af de nævnte virksomheder med en fast tilbagevendende kadence. Det kunne f.eks. være i tilfælde, hvor ministeren med hjemmel i den foreslåede § 4, stk. 5, har fastsat, at tilsynet på tilbagevendende basis skal foretage overvågninger og analyser.

Anvendelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler skal tage højde for rammerne af den indhentelse af oplysninger, som kan ske efter *stk. 1*. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes regler, som væsentligt belaster virksomhedernes økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger. Regler fastsat med hjemmel i bestemmelsen skal derfor udarbejdes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet, og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven.

Forsyningstilsynet kan i medfør af den foreslåede § 13, stk. 2, i denne forbindelse fastsætte regler om bødeansvar for ikke at efterkomme fastsatte regler om indhentelse af oplysninger efter *stk. 1*.

Bestemmelsen vil blive sat i kraft sammen med § 4, da oplysningerne, som indhentes i medfør af § 7, skal anvendes til brug for Forsyningstilsynets analyser og overvågning i medfør af den foreslåede § 4, stk. 1.

#### *Til § 8*

Bestemmelsen er ny. I elforsyningslovens § 78, stk. 4, 2. pkt. er det dog fastsat, at Sekretariatet for Energitilsynet skal samarbejde med andre myndigheder, herunder konkurrencemyndighederne, med henblik på en effektiv opgaveløsning, og efter § 78, stk. 4, 3. pkt., kan sekretariatet samarbejde med andre myndigheder om løsning af administrative og andre opgaver, der ikke berører tilsynets tilsyns- og klagefunktioner. Se hertil bemærkningerne til § 9.

Det foreslås med *stk. 1*, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan nedsætte et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i forsyningssektorerne og rådgive Forsyningstilsynet og ministeren. Ved forsyningssektorer forstås i bestemmelsen de sektorer, som er omfattet af sektorlovgivningen. Sektorlovgivningen er den lovgivning og EU-regulering, som fremgår af § 3, stk. 1. Det vil sige elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven, varmforsyningsloven, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf. Hertil kommer de EU-retsakter, som tillægger nationale regulerende myndigheder beføjelser, hvilket vil sige Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for det indre marked for naturgas og Europa-Parlamentets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Med den foreslåede bestemmelse formaliseres samarbejdet med branchen, herunder branche- og forbrugerorganisationer og de regulerede virksomheder, samt øvrige myndigheder, da det giver Forsyningstilsynet mulighed for at drøfte relevante forhold med interessenterne inden for forsyningssektorerne. Kontaktudvalget vil f.eks. kunne følge udviklingen i sektorerne og komme med bidrag til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse, planlægning og øvrige arbejde. Det er forventningen, at et nedsat kontaktudvalg kan skabe klare rammer for dialogen med branchen, forbrugere, interessenter og øvrige myndigheder i overensstemmelse med hensigterne med aftalen om "Et Stærkt Forsyningstilsyn".

Kontaktudvalget vil ikke kunne øve indflydelse på Forsyningstilsynets arbejde, ligesom Forsyningstilsynet er fuldt

uafhængigt af kontaktudvalget, jf. den foreslåede § 2, stk. 2. Kontaktudvalget vil alene være et formaliseret udvalg, som på jævnlig basis kan inddrages omkring forhold, som det findes relevante at drøfte med branchen.

Det foreslås samtidig, at kontaktudvalget også kan formalisere dialogen med ministeren, således at de forhold, som drøftes på kontaktudvalgets møder med Forsyningstilsynet, også kan drøftes på møder med ministeren. Det vil ligeledes alene kunne være et rådgivende kontaktudvalg, som f.eks. kan tillægges høringsret, når ministeren forventer nye udspil eller forslag på de områder, som påvirker forsyningssektorerne.

Med *stk. 2* foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kontaktudvalget, herunder regler om kontaktudvalgets kompetencer, møder og medlemmer. Der kan f.eks. fastsættes regler om, hvordan medlemmerne i et kontaktudvalg udvælges og udpeges, herunder i hvilke tilfælde medlemmerne kan eller skal afsættes, og om længden af udpegningsperioden. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kontaktudvalget skal høres og inddrages i bestemte typer af sager, eller hvis Forsyningstilsynet forventer at orientere ministeren om uhensigtsmæssigheder i reguleringen. Et kontaktudvalg vil derimod ikke kunne få høringsret i forhold til konkrete sager om afgørelser for enkeltvirksomheder efter sektorlovgivningen. Endeligt kan der fastsættes regler om de emner, et kontaktudvalg kan drøfte med Forsyningstilsynet og ministeren og rådgive om. Det kunne f.eks. være strategien for og prioriteringen af tilsynets opgaver og brug af ressourcer, markedernes udvikling og organiseringen af tilsynet.

Det er hensigten, at ministeren fastsætter regler om udpegnings af medlemmer i udvalget. Det kan fx være, at bestemte organisationer, forsyningsvirksomheder eller andre interessenter kan foreslå eller indstille medlemmer til kontaktudvalget, forud for at kontaktudvalget nedsættes. Kontaktudvalget kan bl.a. bestå af repræsentanter fra branche- og forbrugerorganisationer, relevante myndigheder, og regulerede virksomheder, ligesom øvrige interessenter på området vil kunne tildeles plads i kontaktudvalget på såvel fast som ad hoc-basis.

#### Til § 9

Efter elforsyningsloven § 78, stk. 4, 2. pkt., skal Sekretariatet for Energitilsynet samarbejde med andre myndigheder, herunder konkurrencemyndighederne, med henblik på en effektiv opgaveløsning, og efter § 78, stk. 4, 3. pkt., kan sekretariatet samarbejde med andre myndigheder om løsning af administrative og andre opgaver, der ikke berører tilsynets tilsyns- og klagefunktioner.

Den gældende § 78, stk. 4, udmønter eldirektivets artikel 35, stk. 4, litra a, og den tilsvarende bestemmelse i gasdirektivets artikel 39, stk. 4, litra a. Efter direktivernes bestemmelser skal de regulerende myndigheder være juridisk adskilte og funktionelt uafhængige af enhver anden offentlig eller privat enhed. Forsyningstilsynet skal således være fuldt uafhængigt af andre statslige myndigheder og brancheinteresser. Tilsynet skal derfor drives som en selvstændig statslig myndighed. Dog understreges det i eldirektivets artikel 37, stk. 2, 2. afsnit, og den tilsvarende bestemmelse i gasdirektivets artikel 41, stk. 2, 2. afsnit, at de regulerende myndigheder under udførelsen af deres opgaver og under iagttagelse af uafhængighedskravet arbejder tæt sammen med andre relevante myndigheder. Se nærmere om Forsyningstilsynets uafhængighed i afsnit 2.2.

Forslaget til lov om Forsyningstilsynet har ikke til hensigt at ændre på rammerne for tilsynsmyndighedens samarbejde med andre myndigheder. Det bør således i opgaveløsningen fortsat sikres, at borgere og virksomheder ikke pålægges at afgive samme oplysninger til flere myndigheder. Her er et samarbejde med konkurrencemyndighederne af særlig relevans. Det skal også fortsat være muligt at fastholde en nær faglig erfarings- og vidensudveksling med relevante parter.

Det foreslås på den baggrund i *stk. 1*, at elforsyningslovens § 78, stk. 4, 2. pkt., flyttes til den nye hovedlov om Forsyningstilsynet, dog med en tilpasning af bestemmelsen til den ændrede organisering med et enstrengt tilsyn. Bestemmelsen i § 78, stk. 4, 2. pkt., i elforsyningsloven foreslås som konsekvens heraf ophævet, jf. lovforslagets § 15, nr. 4.

Forsyningstilsynet vil således fortsat skulle arbejde sammen med såvel konkurrencemyndighederne, som de virksomheder, Forsyningstilsynet fører tilsyn med, og de organisationer, som har interesser i forsyningssektorerne. Det kan være både branche- og forbrugerorganisationer.

Samarbejdet efter bestemmelsen skal ske under hensyntagen til tilsynets uafhængighed, jf. § 2, stk. 2. Det indebærer bl.a., at tilsynet i kontakten til myndigheder og andre parter skal foretage et skøn over, hvor langt samarbejdet kan strækkes.

EU-retlige krav om uafhængighed udelukker ikke, at tilsynets ansatte kan samarbejde med andre myndigheder om løsning af rent administrative opgaver, som ikke har betydning for Energitilsynets uafhængighed som tilsyns- og klagemyndighed. Det foreslås på den baggrund i *stk. 2*, at Forsyningstilsynet kan samarbejde med andre myndigheder m.v. om løsning af administrative opgaver, der ikke berører Forsyningstilsynets tilsyns- og klagefunktion. Der tænkes eksempelvis på drift af en ejendom, hvor flere myndigheder har til huse, herunder fælles kantine og reception. Det vil også være muligt for tilsynet at udlicitere administrative opgaver eksempelvis vedrørende personaleadministration, IT



og regnskab til en anden myndighed. Det indebærer muligheden for et administrativt samarbejde mellem Forsyningstilsynet og andre statslige institutioner, herunder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I det omfang tilsynet køber servicefunktioner fra andre, skal det ske på baggrund af gennemsigtige og ikkediskriminerende aftaler, hvorefter tilsynet honorerer nødvendige omkostninger for de udførte opgaver.

Med stk. 2 flyttes elforsyningslovens § 78, stk. 4, 3. pkt., ligeledes til den nye hovedlov om Forsyningstilsynet, dog med en tilpasning af bestemmelsen til den ændrede organisering med et enstrengt tilsyn. Bestemmelsen i § 78, stk. 4, 3. pkt., i elforsyningsloven foreslås som konsekvens heraf ophævet, jf. lovforslagets § 15, nr. 3.

#### *Til § 10*

Efter elforsyningslovens § 78, stk. 2, deltager Energitilsynet i det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder. I norden samarbejder de 5 nordiske energiregulatorer i organisationen NORDREG. Dette samarbejde vedrører alene elektricitet. På EU-plan foregår samarbejdet i CEER (Council of European Energy Regulators). Dette samarbejde vedrører både elektricitets- og gasmarkederne.

Energitilsynet deltager også i samarbejdet i ACER (Agency for the Cooperation of Energy Regulators).

Med *stk. 1* foreslås det, at elforsyningslovens § 78, stk. 2, om internationalt samarbejde overflyttes til den nye hovedlov om Forsyningstilsynet. Dermed skal Forsyningstilsynet fortsat løbende deltage i det internationale samarbejde.

Det gælder på både nordisk og europæisk plan, hvilket på nuværende tidspunkt er NORDREG, CEER og ACER. Hvis disse samarbejdsfora ændres eller udvides, vil tilsynet skulle deltage i de ændrede eller nye fora.

Som konsekvens ophæves elforsyningslovens § 78, stk. 2, jf. lovforslagets § 15, nr. 4.

#### *Til § 11*

Bestemmelsen er ny.

Med lov nr. 1399 af 5. december 2017 om ændring af elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og varmforsyningslovens m.fl. er der sket en omfordeling af omkostningerne, hvorved det sikres, at de virksomheder, som modtager ydelser i form af myndighedsbehandling, også betaler for disse ydelser. Betalingerne dækker alle Energitilsynets omkost-

ninger, idet Energitilsynets drift og opgavevaretagelse er fuldt ud gebyrfinansieret.

Det indebærer, at der i medfør af elforsyningslovens § 78, stk. 12, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 2, og varmforsyningslovens § 23 c, stk. 2, nu opkræves fastsat beløb til dækning af Energitilsynets omkostninger til visse angivne opgaver som et lovfikseret gebyr i sektorlovgivningen. Fordelingen mellem energiselskaber fastsættes ligeledes i sektorlovgivningen, således at det sikres, at de virksomheder, der modtager ydelserne, også betaler herfor. Herudover opkræves i medfør af sektorlovgivningen omkostninger til dækning af Energitilsynets øvrige mere generelle opgaver, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 11, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 1, og varmforsyningslovens § 23 c, stk. 1.

Det vurderes, at finansieringen af opgaver, der varetages efter regler i sektorlovgivningen, også fremover bør finansieres med materiel hjemmel i samme sektorlovgivning. Forslaget til lov om Forsyningstilsynet har således ikke til hensigt at ændre finansieringen af de opgaver, som tilsynsmyndigheden varetager efter sektorlovgivningen.

Omkostninger, der følger forslag til lov om Forsyningstilsynet, foreslås på tilsvarende vis finansieret af de omfattede forsyningsvirksomheder.

Det foreslås således i *stk. 1*, at udgifter, som er forbundet med Forsyningstilsynets etablering og drift samt opgavevaretagelse efter lov om Forsyningstilsynet ligeledes betales af de samme forsyningsvirksomheder, som de generelle opgaver efter sektorlovgivning. Det vil sige de virksomheder, der er omfattet af loven. Idet opgaver efter lov om Forsyningstilsynet er generelle opgaver, foreslås det, at disse opgaver opkræves på samme vis, som de generelle opgaver efter sektorlovgivningen, hvilket vil sige elforsyningslovens § 78, stk. 11, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 1, varmforsyningslovens § 23 c, stk. 1, lov om fremme af vedvarende energi § 65, stk. 1, og lov om fremme af besparelser i energiforbruget § 18, stk. 3.

Da det er hensigten, at også Forsyningstilsynet skal være fuldt ud gebyrfinansieret, foreslås det, at *stk. 1* omfatter udgifter til Forsyningstilsynets etablering. Der forventes dog aktuelt ikke at være udgifter til etablering af Forsyningstilsynet, da der reelt vil være tale om omlægning af Energitilsynet, og ressourcer hertil forudsættes afholdt inden for tilsynets eksisterende rammer.

Udgifter til Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter lov om Forsyningstilsynet vil i øvrigt skulle betales og opkræves efter samme principper som udgifter til tilsynets varetagelse efter de øvrige love. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet ved bekendtgørelse vil fastsætte regler om fordelingen af gebyrer, jf. bemyndigelsen i *stk. 2*, herunder hvordan beløbet skal fordeles mellem el-, gas- og varmekirksomhederne. Det svarer til reglerne om opkrævning for opgaver efter sektorlovgivningen.

Efter el- og gasdirektiverne skal det sikres, at den nationale reguleringsmyndighed har tilstrækkelige finansielle ressourcer til at opfylde sine forpligtelser. Det indebærer bl.a., at andre myndigheder ikke kan stille krav, som underminerer tilsynets uafhængighed, herunder den budgetmæssige autonomi. Med forslaget om, at de nye opgaver efter lovforslaget, herunder den foreslåede opgave med at bistå ministeren i regeludviklingen m.v., skal finansieres særskilt fra opgaverne efter sektorlovgivningen, sikres det, at ministerens anmodninger efter den foreslåede bestemmelse ikke udfordrer tilsynets budgetmæssige autonomi. Forsyningstilsynet vil alene kunne imødekomme sådanne anmodninger og udføre de øvrige opgaver efter lov om Forsyningstilsynet i det omfang, der er finansiering hertil i medfør af opkrævning efter lovforslagets § 11. Det vil således ikke være muligt at overføre midler fra finansieringen af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaverne efter lov om Forsyningstilsynet.

De opgaver, Forsyningstilsynet efter lovforslaget skal gebyrfinansiere, kan opdeles i opgaver, der qua deres tværgående karakter foreslås overført fra de gældende sektorlove, og i nye opgaver.

Det er navnlig visse bestemmelser i lov om elforsyning kapitel 11, der foreslås videreført i lov om Forsyningstilsynet vedrørende tilsynets udarbejdelse og offentliggørelse af årsrapport m.v. og tilsynets samarbejde med andre myndigheder, jf. lovforslagets § 5 og § 9.

Nye opgaver, som det foreslås, at Forsyningstilsynet fremadrettet skal løse, og som tilsynet ikke varetager i dag, fremgår af forslagens §§ 4, 6 og 8.

Omfanget af disse opgaver vil blive fastlagt, når organisationen af det nye Forsyningstilsyn er på plads.

Det vil således først herefter være muligt at tage stilling til det langsigtede ressourcebehov, herunder om der vil være behov for en forøgelse af den eksisterende ramme. §§ 4, 6 og 8 vil derfor først træde i kraft efter vurdering af ressourcebehovet. Der henvises til bemærkninger til ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 14.

Det foreslås med *stk. 2*, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om betalingen og opkrævningen af beløbet til dækning af tilsynets opgaver efter loven. Det er hensigten, at Forsyningstilsynet fastsætter regler tilsvarende de, som er fastsat i medfør af elforsyningslovens § 78, stk. 13, naturgasforsyningslovens § 44, stk. 3, og varmforsyningslovens § 23 c, stk. 3.

Forsyningstilsynet får med *stk. 2* en direkte adgang til at fastsætte regler om gebyrbetaling, da de har størst kendskab til karakteren og omfanget af deres opgaver på samme måde som efter de nævnte gældende bestemmelser i sektorlovgivningen. Disse regler skal bl.a. bidrage til at sikre, at beløb til

dækning af opgaverne efter lov om Forsyningstilsynet holdes adskilt fra beløb til dækning af udgifterne til opgavevaretagelse efter sektorlovgivningen.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler, hvorefter betalingen af beløbet efter *stk. 1* til Forsyningstilsynet skal afspejle den konkrete kreds af ydelsesmodtagere og baseres på gebyrer for generelle grundbeløb, hvor opgaverne omfatter modydelse i bredere forstand. Det indebærer bl.a. at der vil kunne blive fastsat regler om fordelingen af omkostningerne mellem de relevante virksomheder, betalingskadencer og opkrævning til tilsynet. Forsyningstilsynets driftsomkostninger og andre opgaver, som ikke direkte kan henføres til en bestemt virksomhedskategori, herunder bl.a. aktindsigtssager m.m., vil blive fordelt forholdsmæssigt mellem virksomhederne.

Det er ligeledes hensigten, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om, at betalingen skal betales til tilsynet efter halvårslige fakturaer på samme måde som efter sektorlovgivningen.

#### Til § 12

Bestemmelsen er ny.

Ministerens kan efter den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 92 bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Det foreslås med forslaget til § 12, at en tilsvarende bestemmelse indføres i lov om Forsyningstilsynet.

Forslaget til *stk. 1* indebærer, at ministeren får mulighed for at delegere sine beføjelser efter loven til en myndighed eller institution under ministeriet. Denne adgang svarer til den mulighed herfor, som findes i sektorlovgivningen, som regulerer Forsyningstilsynets arbejde, dvs. navnlig elforsyningsloven. Det forventes ikke, at ministeren vil delegere lovens centrale bestemmelser om f.eks. udpegning og afsætning af direktør og lignende. Det vil derimod f.eks. kunne være anmodninger om oplysninger efter § 4, stk. 3, som delegeres til Energistyrelsen.

Det foreslås med *stk. 2, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynets afgørelser om påbud, jf. § 7, stk. 2, om at sende oplysninger til brug for tilsynets overvågning og analyser, jf. § 4, stk. 1, kan påklages til Energiklagenævnet. Udgangspunktet er, at Energiklagenævnet er klageinstans for afgørelser efter sektorlovgivningen, hvorfor det vurderes, at Energiklagenævnet ligeledes vil være rette klageinstans for Forsyningstilsynets afgørelser om påbud om at sende oplysninger til tilsynet. Klage vil kunne indgives af den virksomhed, som påbuddet er meddelt.

Det foreslås i *stk. 2. 2. pkt.* på linje med klager til Energiklagenævnet efter sektorlovgivningen, at klage skal indgives skriftligt senest fire uger efter afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed. Det indebærer, at klagen skal være kommet frem til Energiklagenævnet senest den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem, fire uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag, en søn- eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Energiklagenævnet vil kunne træffe afgørelse om, at en klage skal have opsættende virkning, således at virksomheden ikke kan strafforfølges i medfør af § 13, jf. forslaget i *stk. 2, 3. pkt.*, uanset at virksomheden ikke har efterkommet et påbud efter § 7, stk. 2.

Med *stk. 3* foreslås det, at en sag til prøvelse af Energiklagenævnets afgørelser efter *stk. 2*, skal være anlagt senest seks måneder efter, at Energiklagenævnets afgørelse er meddelt klager. Formålet er at give Energiklagenævnet et rimeligt tidsrum, efter hvilket deres afgørelser bliver endelige.

Klagemuligheden i § 12 vil først blive sat i kraft samtidig med § 7, som er hjemlen til de afgørelser, der vil kunne påklages i medfør af klagemuligheden i *stk. 2*.

Hvis ministeren delegerer sine beføjelser efter loven til eksempelvis Energistyrelsen, følger det af de almindelige regler om administrativ rekurs, at styrelsens afgørelse vil kunne påklages til ministeren. Efter lovforslagets *stk. 4* har ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at afgørelser truffet efter delegation ikke skal kunne påklages til ministeren.

### Til § 13

Bestemmelsen er ny.

Elforsyningslovens § 87, stk. 1, nr. 9, naturgasforsyningslovens § 49, stk. 1, nr. 8, og varmforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 7, indeholder strafferetlige sanktioner for at meddele urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning at undlade at afgive eller tilvejebringe oplysninger. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, kan ifaldes strafansvar i form af bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Efter det foreslåede *stk. 1* foreslås det, at det ligeledes skal være strafbart at undlade at fremsende oplysninger efter påbud efter den foreslåede § 7, stk. 2.

Det foreslås, at straffen vil være en bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det an-

givne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Bestemmelsen indebærer, at de forsyningsvirksomheder, som efter § 7 skal videregive oplysninger til Forsyningstilsynet, kan pålægges strafansvar for at undlade at fremsende oplysninger, herunder tilvejebringe sådanne oplysninger. For så vidt angår forsyningsvirksomheder efter elforsyningsloven drejer det sig om bevillingspligtige virksomheder, Energinet andre elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder. Efter naturgasforsyningsloven er det bevillingspligtige selskaber, Energinet naturgasleverandører, og efter varmforsyningsloven virksomheder, som ejer anlæg omfattet af varmforsyningsloven (kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 2). Hertil kommer disses concernforbundne virksomheder, hvis der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem virksomhederne.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil forsøge at indhente de nødvendige oplysninger i dialog med de relevante virksomheder, og at bestemmelsen om bødestraf i almindelighed kun vil være relevant i situationer, hvor der er tale om forsætlig eller groft uagtsom tilsidesættelse af reglerne i den foreslåede § 7. For at sikre muligheden for en effektiv håndhævelse af oplysningsforpligtelsen og dermed Forsyningstilsynets mulighed for at varetage de opgaver, som de er tillagt efter loven, findes det alligevel hensigtsmæssigt at formulere bestemmelsen som foreslået. Det vil sige, at bestemmelsen ikke begrænses til tilfælde, hvor det kan godtgøres, at reglerne er tilsidesat forsætligt eller groft uagtsomt.

Med *stk. 2* foreslås det, at der endvidere i regler udstedt i henhold til loven kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af disse regler. Det drejer sig især om Forsyningstilsynets bemyndigelse i § 7, stk. 3, til at fastsætte regler om indhentelse af oplysninger efter § 7, stk. 1.

Der kan efter det foreslåede *stk. 3* pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

### Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at loven, træder i kraft den 1. juli 2018.

Det gælder dog ikke §§ 4, 6-8 og 12, jf. *stk. 2*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte, at visse bestemmelser træder i kraft før andre bestemmelser i loven. Denne forskudte og fleksible ikrafttrædelse skyldes ønsket om at få etablere den nye organisation, inden denne pålægges nye opgaver, jf. bemærkningerne til *stk. 1*, fordi det findes hensigtsmæssigt at etablere det nye Forsyningstilsyn

med en uafhængig direktør som et første skridt. Organisationen vil allerede fra 1. juli 2018 skulle overtage opgaverne fra det nuværende Energitilsyn. Når den nye organisation er på plads og kan fungere, er det hensigten at sætte de øvrige bestemmelser, som indeholder de nye opgaver og forpligtelser, i kraft. På denne baggrund foreslås det, at ministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af bestemmelserne i §§ 4, 6-8 og 12.

Det er en forudsætning for, at ministeren kan sætte bestemmelserne i kraft, at Forsyningstilsynet er etableret, og finansieringsbehovet for disse nye opgaver er vurderet og fastlagt. Den forskudte ikrafttrædelse skal bidrage til at sikre Forsyningstilsynets budgetmæssige og økonomiske uafhængighed, således at de nye og udvidede opgaver ikke kan medføre, at Forsyningstilsynets opgaver efter sektorlovgivningen kommer under økonomisk pres. Det forventes, at det vil tage ca. et halvt år at etablere den nye organisation og fastlægge omfanget af de nye opgaver.

Se endvidere bemærkningerne til § 11 om finansiering af Forsyningstilsynets opgaver efter loven.

Sager, der er under behandling i Energitilsynet ved lovens ikrafttræden, men hvori der ikke er truffet afgørelse, overtages og færdigbehandles af Forsyningstilsynet, da Forsyningstilsynet i medfør af nedlæggelsen af Energitilsynet og oprettelsen af Forsyningstilsynet erstatter Energitilsynet én til én.

Forsyningstilsynet indtræder derfor ved lovens ikrafttræden i beføjelser og forpligtelser, der måtte være tillagt Energitilsynet i afgørelser, der er meddelt før lovens ikrafttræden. Der kan være tale om såkaldte opfølgningssager og sager om indrapportering, hvor virksomheder eksempelvis er pålagt en pligt til at fremsende oplysninger til Energitilsynet efter nærmere bestemmelser herom i en konkret afgørelse.

Med *stk. 3* foreslås det, at regler fastsat i medfør af de gældende bemyndigelser i elforsyningslovens § 78, stk. 7-8 og 13-15, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af nye regler i elforsyningsloven.

#### Til § 15

Til nr. 1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at overalt i lov om elforsyning ændres "Energitilsynet" og "Energitilsynets" til

"Forsyningstilsynet" og "Forsyningstilsynets". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 15, nr. 3, hvorefter elforsyningslovens § 78, stk. 1-6, ophæves, hvorved de nuværende stk. 7 og 8 bliver til stk. 6 og 7.

Til nr. 3

Bestemmelserne i elforsyningslovens § 78, stk. 1-6, indeholder bestemmelser om det nuværende Energitilsyns organisation, kompetence, opgaver og sekretariat. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1. for nærmere om reglerens indhold.

Da det nuværende Energitilsyn bestående af et særligt sagskyndigt udvalg med dette lovforslag foreslås nedlagt og erstattet med en enstrenget organisation, der ledes af en direktør, må bestemmelserne i elforsyningslovens § 78, stk. 1-6, som konsekvens heraf ophæves. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.1.2.

Til nr. 4

Ændringen i den gældende stk. 7, som bliver stk. 6, er en konsekvens af, at stk. 1-6 ophæves. Det foreslås, at bestemmelsens ordlyd justeres, så den passer med den nye organisering af tilsynet. Efter den gældende bestemmelse kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Energitilsynet kan varetage. Med flytningen af den institutionelle ramme for tilsynet, er de mere tværgående opgaver for tilsynet flyttet til lov om Forsyningstilsynet. Bestemmelsens ordlyd ændres således, at ministeren fremover kan fastsætte regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i medfør af elforsyningsloven.

Det er ikke hensigten i øvrigt at ændre på, hvilke opgaver ministeren kan fastsætte, at Forsyningstilsynet skal varetage. Den omfatter således fortsat også opgaver, som tilsynet skal varetage i henhold til eldirektivet.

Til nr. 5

Bestemmelserne i elforsyningslovens § 78, stk. 9 og 10, vedrører Energitilsynets forretningsorden og forholdet mellem Energitilsynet og sekretariatets formand. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1. for nærmere om reglerens indhold.

Da det nuværende Energitilsyn bestående af et særligt sagskyndigt udvalg med dette lovforslag foreslås nedlagt og erstattet med en enstrenget organisation, der ledes af en direktør, må bestemmelserne i elforsyningslovens § 78, stk. 9 og 10, som konsekvens heraf ophæves. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.1.2.

## Til nr. 6-7

De foreslåede ændringer er konsekvenser af lovforslagets § 15, nr. 3 og 5, hvorefter elforsyningslovens § 78, stk. 1-6 og 9-10, ophæves, hvorved der flyttes rundt på de tilbageværende stykker.

## Til nr. 8

Bestemmelsen i elforsyningslovens § 79 vedrører krav til Energitilsynets medlemmer og regler om deres beskikkelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1. for nærmere om reglernes indhold.

Da det nuværende Energitilsyn bestående af et særligt sagkyndigt udvalg med dette lovforslag foreslås nedlagt og erstattet med en enstrengt organisation, der ledes af en direktør, må bestemmelserne i elforsyningslovens § 79 som konsekvens heraf ophæves. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.1.2.

## Til nr. 9

I medfør af elforsyningslovens § 80 kan Energitilsynet behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Der henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 2, for nærmere om reglernes indhold.

Bestemmelsen foreslås med forslaget § 3, stk. 2, overflyttet til lov om Forsyningstilsynet, hvorfor bestemmelsen som en konsekvens heraf foreslås ophævet i lov om elforsyning.

## Til nr. 10

I medfør af elforsyningslovens § 82, stk. 1, aflægger Energitilsynet årligt beretning om sin virksomhed og varetagelsen af sine opgaver til energi-, forsynings- og klimaministeren, Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.2.2.1. for nærmere om reglernes indhold.

Bestemmelsen i § 82, stk. 1, foreslås med forslaget § 5, stk. 1, overflyttet til lov om Forsyningstilsynet, hvorfor bestemmelsen som en konsekvens heraf foreslås ophævet i lov om elforsyning.

Elforsyningslovens § 82, stk. 2-7, bliver herefter stk. 1-6.

*Til § 16*

## Til nr. 1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at overalt i lov om naturgasforsyning ændres "Energitilsynet" og "Energitilsynets"

til "Forsyningstilsynet" og "Forsyningstilsynets". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

*Til § 17*

## Til nr. 1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at overalt i lov om varmforsyning ændres "Energitilsynet" og "Energitilsynets" til "Forsyningstilsynet" og "Forsyningstilsynets". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

*Til § 18*

## Til nr. 1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at overalt i lov om fremme af vedvarende energi ændres "Energitilsynet" og "Energitilsynets" til "Forsyningstilsynet" og "Forsyningstilsynets". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

*Til § 19*

## Til nr. 1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at i § 4, stk. 3, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyning ændres "Energitilsynet" til "Forsyningstilsynet". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

*Til § 20*

## Til nr.1

Bestemmelsens *nr. 1* er en konsekvens af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at i § 15, stk. 1, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., i lov om kommunal udlicensing ændres "Energitilsynet" til "Forsyningstilsynet". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

*Til § 21*

*Til § 22*

Til nr. 1 og 2

Bestemmelsens *nr. 1 og 2* er konsekvenser af, at Energitilsynet skifter navn til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den politiske aftale af 4. oktober 2017. Navneændringen skal også gennemføres i sektorlovgivningen, hvor Energitilsynet er nævnt. Det foreslås derfor, at i § 18, stk. 2 og 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget ændres "Energitilsynet" til "Forsyningstilsynet" og i § 18, stk. 3 og 4, "Energitilsynets" og "Forsyningstilsynets". Der henvises til bemærkningerne i afsnit 1.1 og 2.1.

Loven skal ikke gælde Færøerne og Grønland.

Den sektorlovgivning, som Forsyningstilsynet overtager administrationen af, gælder tilsvarende ikke for Færøerne og Grønland.

## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering*

*Lovforslaget*

### § 14.

Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 4, 6-8 og 12. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

*Stk. 3.* Regler fastsat i medfør § 78, stk. 7, 8 og 13-15, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af lov om elforsyning.

### § 15.

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

2. I § 68 a, stk. 2, ændres »§ 78, stk. 7 og 8« til: »§ 78, stk. 6 og 7«.

3. § 78, stk. 1-6 ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

4. I § 78, stk. 7, som bliver stk. 6, ændres "nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage" til: "regler

§ 68 a...

Stk. 2. Afgørelser, som er truffet af kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af regler fastsat efter stk. 1, kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af § 78, stk. 7 og 8, eller § 90, stk. 1, nr. 1

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter energi-, forsynings- og klimaministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civile tvister.

*Stk. 2.* Energitilsynet deltager i det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder.

*Stk. 3.* Energitilsynet er ikke undergivet instruktionsbeføjelse fra nogen.

*Stk. 4.* Energitilsynet betjenes af et sekretariat, som kun er undergivet instruktionsbeføjelse fra Energitilsynet. Sekretariatet skal samarbejde med andre myndigheder, herunder konkurrencemyndighederne, med henblik på en effektiv opgaveløsning. Sekretariatet kan samarbejde med andre myndigheder om løsning af administrative og andre opgaver, der ikke berører tilsynets tilsyns- og klagefunktioner.

*Stk. 5.* Chefen for Energitilsynets sekretariat udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren. Chefen for sekretariatet refererer til Energitilsynets formand.

*Stk. 6.* Ansatte i Energitilsynets sekretariat er underlagt de samme uafhængigheds- og upartiskhedskrav som Energitilsynets medlemmer, jf. § 79, stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i 1. pkt. nævnte forhold.

*Stk. 7.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal vare-

tage, herunder overvågningsopgaver for at sikre velfungerende konkurrencebaserede elmarkeder og opgaver vedrørende samarbejdet med andre landes energireguleringsmyndigheder, herunder på regionalt plan og EU-plan, og regler om Energitilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

*Stk. 8.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at tilsynet skal varetage opgaver, som er henlagt til ministeren.

*Stk. 9.* Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden. Energitilsynet kan i sin forretningsorden fastsætte regler om offentliggørelse af sine afgørelser, der ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser i denne lov eller lov om naturgasforsyning. Energi-, forsynings- og klimaministeren godkender tilsynets forretningsorden.

*Stk. 10.* Energitilsynets formand kan efter nærmere aftale med tilsynet træffe afgørelse på tilsynets vegne.

*Stk. 11.* Omkostninger, som er forbundet med Energitilsynets drift og opgavevaretagelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, betales af de virksomheder, som Energitilsynet fører tilsyn med efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, jf. dog stk. 12.

*Stk. 12.* Netvirksomhederne og elhandelsvirksomhederne betaler halvårligt et beløb til Energitilsynet til dækning af Energitilsynets omkostninger til opgaver efter §§ 4 og 37-37 b og regler udstedt i medfør heraf. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Energi-, forsynings- og klimaministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af netvirksomhederne og opkræves hos netvirksomhederne i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af elhandelsvirksomhederne og opkræves hos elhandelsvirksomhederne i forhold til den mængde elektricitet, som elhandelsvirksomhederne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i det foregående kalenderår.

*Stk. 13.* Energitilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 11 og 12, jf. dog stk. 14. Afgørelser truffet i henhold til reg-

for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage efter denne lov".

5. § 78, stk. 9 og 10, ophæves.

6. I § 78, stk. 11, der bliver stk. 1, ændres »stk. 12« til: »stk. 2«.

7. I § 78, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 11 og 12, jf. dog stk. 14« til: »stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4«.



ler fastsat i medfør af 1. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

*Stk. 14.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af Energitilsynets omkostninger i forbindelse med Energitilsynets opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven angående netvirksomhedernes opgaver vedrørende energibesparelser.

*Stk. 15.* Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om Energitilsynets behandling af klager og om, hvorvidt klager over Energitilsynets afgørelser kan tillægges opsættende virkning. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om frister for klage til Energitilsynet.

**§ 79.** Energitilsynet består af en formand og 6 andre medlemmer, som udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren. Medlemmerne skal repræsentere juridisk, økonomisk, teknisk og miljø-, erhvervs- og forbrugermæssig sagkundskab.

*Stk. 2.* Energitilsynets medlemmer skal være uafhængige af energisektorens parter. De må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen under udførelsen af deres opgaver og skal udføre deres hverv med upartiskhed. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de i 1. og 2. pkt. nævnte forhold.

*Stk. 3.* Tilsynsmedlemmer og 2 faste suppleanter beskikkes for en fast periode på 5 år, der kan forlænges én gang. Hvis et medlem eller en suppleant afdør inden udløbet af beskikkelsesperioden, foretages nybeskikkelse kun for den resterende del af perioden.

*Stk. 4.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan afsætte et udpeget medlem eller en udpeget suppleant, hvis medlemmet eller suppleanten ikke længere opfylder uafhængighedskravet eller har overtrådt kravet om upartiskhed, jf. stk. 2. Derudover kan ministeren efter indstilling fra formanden for Energitilsynet afskedige et medlem eller en suppleant, som groft har tilsidesat sine pligter efter tilsynets forretningsorden.

**§ 80.** Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

**§ 82.** Energitilsynet aflægger årligt beretning om sin virksomhed og varetagelsen af sine opgaver til energi-, forsynings- og klimaministeren, Europa-Kommissionen og det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder.

*Stk. 2-7. ...*

8. § 79 ophæves.

9. § 80 ophæves.

10. § 82, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 1-6.

## § 16.

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 3 i lov nr. 1399 af 5. december 2017, § 1 i lov nr. 1675 af 26. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

#### § 17.

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og § 1 i lov nr. 1677 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets« og »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

#### § 18.

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet« og »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

#### § 19.

I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 6. juli 2010, som ændret ved § 5 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

#### § 20.

I lov om kommunal udligning, jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 24. marts 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 3. maj 2017, § 4 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 711 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 705 af 8. juni 2017 og § 2 lov nr. 1675 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

#### § 21.

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 11. december 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 345 af 8. april 2014, § 6 i lov nr. 1498 af 23. december 2014 og § 5 i lov nr. 1876 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., ændres »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.

2. I § 18, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »Energi-tilsynets« til: »Forsyningstilsynets«.

**§ 22.**

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.